

Af og til kan man have en oplevelse af livet som noget, der bølger, veksler, skifter, svinger, fluktuere. Den oplevelse behøver ikke være rar. Det kan være som et stå på et skib i storm. Det er svært at finde et punkt at kigge på, som står stille. Alt er i bevægelse, både udenfor og indeni, og man kan forsøge at holde på det, der vil ud.

Måske var det en lignende oplevelse, Paulus havde, da han sagde: "Jeg vil altså helst være stolt af min magtesløshed, for at Kristi magt kan være over mig."

Der er i Bibelen en stadig bevægelse fra

vores eget hen til Gud. Men det er en bevægelse, der netop er stadig, den er ikke færdig, den varer ved. I det ligger vigtige erfaringer af, at oplevelserne ikke er afgørende.

Det er en umistelig følelse af, at det er ikke det, jeg kan mærke, der betyder noget.

Livet kan bølge og ændre sig på dramatisk vis, men det er på en måde underordnet, for det afgørende er det, Gud har gjort.

Det fylder hele horisonten.

Jakob Valdemar Olsen

Præstefyring:

» Selvfølgelig bør kirkerne betale præsternes løn, men det bør ikke gøres på denne måde. Man har frataget os de rettigheder, en arbejder har ifølge den peruanske stat

Rodolfo Nuñez
side 5

Seksualitet:

» Vi lever i syndens verden, hvor ingenting er befriet for syndens konsekvenser. Men Bibels grundforståelse af seksualitet er, at den er smuk

Henrik Nymann Eriksen
side 6

Omsorg:

» Hvis én i kirken i Peru havde brug for hjælp, forsøgte folk at sætte sig i hans sted. Det må i høj grad skyldes, at Peru ikke er en velfærdsstat, derfor er der brug for, at folk er lidt tættere på hinanden

Gilmar Nuñez
side 15

De mindst nåede

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

LM's strategi for missionsarbejdet er at nå de mindst nåede. Det gælder uanset, hvor i verden de er.

Nogle af dem er meget tæt på, fortæller Anker Nielsen, der arbejder blandt tyrkere i Danmark. Han fortæller, at meget få af dem har mødt bekendende kristne og ikke kender meget til kristendommen.

Også i udlandet arbejder LM for, at de mindst nåede skal møde Jesus. Det betyder et farvel til nogle lande og et goddag til andre. I Cambodja fortæller Sothea, hvordan hun mødte Jesus, men i Etiopien skal arbejdet snart afsluttes. Udfasningen bekymrer Elisa Riis, der arbejder i Etiopien som udsendt for LM.

Men hvorfor egentlig lægge strategier? Gud gør jo alligevel hele arbejdet.

Læs temaet om de mindst nåede på s 8-11

TEMA

LM ønsker at række evangeliet til nye folkegrupper. Her vises Jesusfilmen i Fjendeskoven i Cambodja.

FOTO: AXEL RYE CLAUSEN

Demonstranter ødelægger over 70 kirker

Muslimere i Niger protesterer mod avisen Charlie Hebdo

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

I det afrikanske land Niger har demonstranter angrebet en lang række kirker. Demonstrationerne sker som led i en protest mod den franske avis Charlie Hebdo, der blev angrebet af terrorister 7. januar.

En medarbejder fra organisationen Åbne Døre fortæller, at angrebet på de kristne er det værste i nyere tid. Ti mennesker er døde og over 70 kirker og adskillige kristne skoler og organisationer er blevet ødelagt. Adskillige offentli-

ge bygninger er også blevet ødelagt.

Tilgiv og elsk jeres fjender

Præsidenten for den evangeliske kirke i Niger, Sani Nomaou, opfordrer de kristne til ikke at møde demonstrationerne med vold: "Jeg beder alle troende i Niger tilgive og glemme, elske muslimerne med hele deres hjerte, bevare troen og elske Kristus højere end nogensinde."

Flertallet af Nigers indbyggere er muslimer, og der er kun få kristne i landet. Niger er ikke på Åbne Døres

liste over lande med forfølgelse af kristne, men Nigeria, der ligger syd for Niger, er dog højt på listen.

"Je suis Charlie" er anti-islam

Mange i den vestlige verden har brugt udtrykket "Je suis Charlie" (Jeg er Charlie) efter terrorangrebet. NBC News fortæller, at mange muslimer ser udtrykket som et angreb på islam.

På den baggrund har der været demonstrationer i flere lande med store muslimske befolkninger – blandt andet Tjetjenien, Pakistan, Iran.

Johnny Lindgreen; Vi må regne det for en engangsoplevelse med et arvebeløb i den størrelsesorden

Stor arv redder regnskabet

AF NICKLAS LAURUP-MEINER

Tirsdag den 20. januar blev hovedindberetningen til SKAT af gaver til LM i 2014 overstået. Resultatet viser en betydelig nedgang i gaver både lokalt og nationalt. Alligevel holder Gud hånden under LM, fortæller resursechef Johnny Lindgreen og henviser til en meget stor arv, som redder regnskabet for 2014.

Nedgang både lokalt og nationalt

I de tidligere år har antallet af gaver, der bliver givet lokalt, været stigende. Flere har ønsket at give gaver til

deres lokale fællesskab. Det har betydet, at det samlede gavebeløb var stigende, selvom gaverne til landskassen var aftagende.

"I år er første gang i nyere tid, hvor kurven knækker både lokalt og på landsplan," fortæller Johnny Lindgreen.

Det samlede gavetal ligger på cirka 27,3 millioner kroner. På landsplan er gaverne aftaget med en million kroner og på lokalplan med cirka 1,3 millioner kroner i forhold til sidste år. Der gives altså generelt færre gaver end tidligere både lokalt og til landskassen, fortæller resursechefen, der er bekymret for, hvad det vil

betyde nogle år frem i tiden.

Hvorfor summen af gaver er aftaget, er det stadig for tidligt at gætte på, fortæller Johnny Lindgreen. Han oplever dog, at LM får mange nye givere blandt de unge. På LM's missionskonference var der eksempelvis 70 unge, som ønskede at oprette en fastgiveraftale med LM.

Gud sørger for, at LM får det, der er brug for

Men selvom der blev givet færre gaver i 2014 end i 2013, er der stadig grund til tak. I løbet af året har LM modtaget et enkeltstående stort arvebeløb, som betyder, at LM kommer ud af

2014 med et overskud.

"Vi tager det som et tegn på, at Gud giver os det, vi har brug for, men vi må også regne det for en engangsoplevelse med et arvebeløb i den størrelsesorden. Vi kan ikke planlægge efter det i fremtiden."

Samtidig glæder resursechefen sig over, at LM er velsignet med mange givere. Der er omkring 3.000 givere fordelt over hele landet. Ud af dem har 2.200 givet direkte til landskassen. Det er der mange organisationer, der ville være misundelige over, fortæller resursechefen, der også fortæller, at det gennemsnitlige beløb pr. giver er højt.

Udrejse til Tanzania udskudt

Anne-Lene og Peter Olofsons genudrejse til Tanzania er udsat til den 1. april. Det skyldes, at Anne-Lene er sygemeldt frem til dette tidspunkt.

Efter lægelig vurdering har Anne-Lene brug for yderligere tid og hvile for at komme mere til kræfter, inden hun vender tilbage til Tanzania.

Den oprindelige plan var, at parret skulle returnere til Tanzania omkring den 19. februar efter endt orlov og ferie. Fra dette tidspunkt vil Peter begynde på diverse Tanzania-opgaver, som det nu kan lade sig gøre fra Danmark, frem mod udrejsen omkring 1. april.

Anne-Lene og Peter Olofson blev udsendt til Tanzania i 2004. Siden har de arbejdet på bibelskolen i Sumbawanga, men her afsluttede de sommeren 2014. Nu rejser de ud til opgaver i Soma Biblia, hvor Peter skal være forlagsleder. De får bopæl i Arusha i det nordlige Tanzania.

Carsten Skovgaard-Holm

essens;

Forskellen på tvivl og fornægtelse

AF JENS OLE CHRISTENSEN
GENERALSEKRETÆR
JOC@DLM.DK

Der er gode muligheder for at blive forvirret over forløbet af den såkaldte Ramsdal-sag.

Først kører Per Ramsdal frem på den store klinge med at fortælle om alt det i den klassiske kristendom, han ikke kan tro på, derefter offentliggør han sin egen trosbekendelse, for få dage efter at trække det hele tilbage.

Men undervejs fik han sagt et par ting, jeg ikke har

kunnet ryste af mig.

Da jeg hørte ham selv på DR 2 juledag, handlede hans forsvarstale blandt andet om, at præster også tvivler. Og derfor var hans udtalelser på sin plads.

Det gik lige i maven på mig, for jeg skal hilse og sige, at LM-prædikanter og generalsekretærer også tvivler.

Det er ét af vilkårene for os, der lever i tro uden at se.

Dermed løber debatten af sporet i udgangspunktet: Den er ikke en diskussion mellem tvivlere og stærk troende, men en diskussion om, hvad vi stiller op med tvivl.

Ramsdal reagerer på tvivl med omtolkninger: De punkter, jeg tvivler på, kan jeg skrive ud af bekendelsen, så jeg måske kan fjerne tvivlen.

Som jeg hører det, for-

søger – eller forsøgte(?) –

Ramsdal at løse problemet ved at afskaffe tvivlen. Det er en almindelig fremgangsmåde i den moderne kirke – brugt i mødet med så forskellige temaer som homoseksualitet, jomfrufødsel og fortabelse. Vi fjerner eller omtolker det, som gør ondt eller er svært at acceptere.

Jesus og apostlene havde en anden strategi: De tilpassede ikke budskabet til tvivlen. Men de rummede tvivleren og gav ham plads i fællesskabet.

Der var en mand, der sagde til Jesus: "Jeg tror, hjælp min vantrø" (Mark 9,26).

Jesus svarede ikke med et postmoderne: "O.k. – du kan ikke rumme tanken om, at jeg kan helbrede, så det må jeg hellere lade være med ..."

Han svarede heller ikke

med det ufølsomme: "Kom igen, når tvivlen er væk ..."

Men Jesus tog imod manden og hørte hans bøn. For han mødte en tvivler, der gik hen til ham midt i tvivlen. Og en tvivler hos Jesus, er et kristent menneske.

Vi finder den samme omsorg i Judas' brev: "Der er nogle, I skal være barmhjertige imod, nemlig dem, der tvivler" (v.22).

Det kan handle om mange ting: Bede for – og med – den, der tvivler. Giv ham lov til at tale om tvivlen. Hjælp til at gennemtænke det, der skaber tvivlen, ofte for at opdage, at tvivlen ikke har så stærke argumenter som tvivlerens tro. Hjælp ham til at være hos Jesus midt i tvivlen.

Vi kender nemlig en meget bedre vej end fornægtelsen.

lumi genbrug

Luthersk Missions genbrugsbutikker modtager gerne alt, som er for godt til at kassere, men egnet til genbrug.

Du finder os her:

AGERSKOV: Tværgade 2, tlf. 29 72 99 84

AABENRAA: Ll. Kolstrup 40, tlf. 74 75 00 80

GILLELEJE: Østergade 2, tlf. 32 62 00 56

HILLERØD: Helsingørsgade 19b, tlf. 33 12 00 56

NEXØ: Sdr. Hammer 55, tlf. 56 49 32 11

SKJERN: Svinget 10, tlf. 40 83 68 40/30 23 00 27

VIDEBÆK: Midtgårdsvej 2, tlf. 42 18 42 18

lumigenbrug.dk

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dml.dk
Nicklas Laurup-Meiner, ansv. red.
direkte tlf. 48 20 76 85
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Ditte Olsen, webredaktør
Ole Solgaard, journalist

Deadline
Stof til næste nummer skal være
redaktionen i hænde senest tirsdag
den 3. februar 2015.

Artikler i Tro & Mission bliver eventuelt også lagt på LM's hjemmeside.

Bibeltitater er fra den autoriserede
oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Abonnement
Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dlm@dml.dk
PBSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver
opsagt. Ved adresseændring bedes
oplyst både gammel og ny adresse.

Pris
Danmark: 410 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og

Grønland): 510 kr. pr. år.
Netabonnement: 190 kr. pr. år (unge
under 30 år: 100 kr. pr. år)
Alle beløb + 30 kr. i gebyr, hvis man
ikke er tilmeldt betalingservice.

annoncer
Grundpris
Kr. 9,25 pr. spaltmillimeter
Småannoncer kun for private. 125
kroner for de første 25 ord (inkl.
overskrift). Derefter 6,50 kroner pr.
ord – max. 50 ord.

Gaver til missionsarbejdet sendes
til konto 2230 - 0726496390

Fritidsjournalister
Bornholm
Pt. ingen
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnilima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen
T 54 85 44 96
E lrn_jan@mail.dk
Sønderjylland-Fyn

Ulla Jacobsen
T 61 67 21 49
E ullajacobsen@live.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk
Østjylland
Gitte Haahr-Andersen
T 86 17 73 03
E gitte.haahr@gmail.com

Ege Dybdal Rasmussen; Gud er ikke afhængig af, hvor stort det korn er, der bliver sået, men af, at noget i det hele taget bliver sået

Seniorer får nye med i missionshuset

Seniorkreds har gode erfaringer med at annoncere i lokalavisen

AF KAJA LAUTERBACH

En dag i 2010 læste et ældre ægtepar, som ingen tilknytning havde til kirke og missionshus i Ugeposten, der er Helsinges ugeavis, at den præst, der havde viet dem få år tidligere, skulle komme og holde foredrag i seniorkredsen i Luthersk Mission. De blev enige om, at de ville tage hen i missionshuset og hilse på ham. Præsten kunne kende dem og kom dem i forkøbet med at hilse.

Siden da er ægteparret kommet i seniorkredsen hver gang, hvis de ikke har været hindret af sygdom.

Det fortæller Ege Dybdal Rasmussen, der sammen med tre andre står for kredsen. Og han tilføjer:

"Vi har hver gang både en annonce og en redaktionel omtale af seniorklubben i ugeavisen, og der er flere gange nogle, der er kommet, fordi de har set det."

"Det koster noget at annoncere, men mission må gerne koste penge."

Altid om aftenen

Det hele begyndte i foråret 2008. Flere andre LM-kredse i Nordsjælland havde et seniorarbejde, og det ville bestyrelsen for LM i Helsinges også gerne have.

LM-kredsen i nabobyen Esrum var lukket, og formanden der gennem mange år, Kurt Jensen, var begyndt at komme i Helsinges-kredsen. Han havde bedt Gud om, at der måtte være en

Flere end 60 mennesker deltog i seniorklubbens juleafslutning 16. december 2014 i Helsinges missionshus.

opgave til ham, og tog med glæde mod opfordringen til at gå ind i udvalget for seniorkredsen.

De sidste seks et halvt år har der været seniorkreds den tredje tirsdag hver måned – undtagen juli.

Modsat mange andre steder er seniorkredsen i Helsinges altid om aftenen. Det har udvalget ikke mødt utilfredshed over, da det også giver dem, der går til noget i dagtimerne, mulighed for at være med.

"For dem, der har langt, eller som ikke bryder sig om at gå ud om aftenen, har vi lavet en kørselsordning, så de kan blive hentet," siger Ege Dybdal Rasmussen.

Forskellige baggrunde

Der kommer i gennemsnit 40 til møderne i seniorkredsen i Helsinges. Han fortæller, at deltagerne har mange forskellige grunde til at

komme.

Mange er fra LM både fra Helsinges og fra andre steder i Nordsjælland. Nogle kom tidligere i Indre Mission, men der er ikke længere noget LM-arbejde i byen. Andre har frikirkebaggrund eller slet ikke nogen kirkelig tilknytning. En enkelt katolik kommer også af og til.

Nogle fra udvalget har altid programmer med i deres tasker, som de så kan dele ud, hvis de møder bekendte på deres vej. Disse bekendte kom måske i søndagsskole eller ungdomskreds engang og er gledet bort fra kristendommen, men har nu taget imod en invitation.

Engang kom flere tidligere kolleger til en foredragsholder, der fortalte om sit arbejde.

De kom for at høre, hvad deres kollega havde at sige, men Ege Dybdal Rasmussen glæder sig over, at de

også fik Guds ord med i andagten.

Varieret program

Programmet i Helsinges seniorkreds er meget varieret. Der er foredrag om aktuelle emner, og bibelske emner eller personer. Og der er besøg af forskellige kor, blandt andre Fangekoret fra Vridsløselille Statsfængsel, og organisationer som Åbne Døre, MAF og Mission Øst.

"Vi har et ønske om at sprede budskabet om Jesus, og der er altid en andagt eller anden form for forkyndelse i løbet af aftenen. Foredragene er aldrig direkte bibeludlægning, men der er ofte et kristent vidnesbyrd i dem," siger Ege Dybdal Rasmussen.

I seniorkredsens møder er der også masser af plads til hygge, ligesom den årlige udflugt ikke foregår i private biler, men i bus for at give

rum for så meget socialt fællesskab som muligt.

Arrangørerne har mødt enkelte, der mener, at der ikke er så meget forkyndelse i efter seniormøderne.

Til det svarer Ege Dybdal Rasmussen:

"Gud er ikke afhængig af, hvor stort det korn er, der bliver sået, men af, at noget i det hele taget bliver sået. Og vi kan ikke vide, hvad der sker med det, deltagerne hører."

Og der sker noget. Ud over de nye, der trofast kommer i seniorkredsen, er et par stykker også begyndt at komme til Helsinges-kredsens andre fællesmøder en gang imellem.

Smutter til hovedkredsen

Seniorkredsen har betydet noget for hele LM-kredsen. Det er formand Mogens Højgaard Jensen ikke i tvivl om.

"Det er fantastisk at se, hvordan de arbejder med tingene. Deres begejstring og imødekommenhed smitter. De viser, at det er muligt at få folk med," uddyber han.

Som han ser det, er der to ting, der er vigtige i seniorarbejdet. At det er kvalitet, og at der er plads til, at arrangørerne kan brede sig uden for LM i valg af emner og foredragsholdere.

Formanden er ikke i tvivl om, at de penge, seniorkredsen giver ud til annoncer og omtale i ugeavisen, er givet godt ud.

"I kredsen havde vi et arrangement før jul, hvor Klaus Laursen reciterede Markusevangeliet. Der havde vi valgt at lade os inspirere og annoncere på samme måde – og der kom nogle, der havde læst om det i avisen. Så det kan jeg bestemt anbefale at gøre."

LM's arbejde i Peru gennem 27 år

Luthersk Mission har lige nu tre missionærfamilier i Peru:

- Mirjam og Rolf Burgdorf Leinum, der kom til Peru i 2011. Siden da har de arbejdet blandt de unge i den lutherske kirke. Sammen med peruanere er de nu ved at starte en bibelskole op. Den skal have et forløb på ni måneder, og første hold

begynder 1. marts.

- Mathilde og Thomas Myhre Tarp Krüger. De kom til Peru midt i januar for at arbejde som ungdomsmisionærer. I 2013-2014 var de volontører i Peru, og i 2014 var de elever på Luthersk Missions Højskole.
- Katharine og Samuel Kofoed-Nielsen kom til Peru midt i januar. De

skal otte måneder på sprogskole for at lære spansk og skal derefter arbejde med bibelundervisning.

- Ud over missionærerne er der to volontører i Arequipa. De er ansat for et år og underviser missionær børn og har opgaver i kirkens ungdomsarbejde. For øjeblikket er Esther Jensen og Karina

Marker Jensen volontører.

-

LM sendte de første missionærer til Peru i 1988. Siden da har 26 missionærer været udsendt til landet.

De har haft mange forskellige opgaver:

- Evangelisering

- Administration
- Bibelskolelærer
- Lærere for missionær børn
- Radioarbejde
- Menighedsarbejde
- Litteraturarbejde
- Undervisning i skole for peruanske børn
- Sjælesorg
- Personlig rådgivning
- Bibelundervisning
- Arbejde i peruansk bør-

- nehave
- Ungdomsarbejde

De tre nuværende missionærfamilier i Peru bor alle i Arequipa. Men LM har arbejdet i en række forskellige byer i det sydlige Peru:

- Juliaca
- Tacna
- Puno
- Cuzco

**MISSION
2015.DK**

Reidar Puggaard Poulsen; Det er relevant både for ledere og ikke-ledere at tage med på konferencen. Alle, som har lyst til at blive inspireret til mission, er i målgruppen

Mission2015.dk – fordi flere skal møde Jesus

På konferencen skal vi ikke kun lære noget, men lære af hinanden

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Konferencen i Koldinghalerne 20.-22. marts 2015 har til formål at inspirere og give frimodighed til at fortælle om Jesus. Det fortæller LM's missionskonsulent Reidar Puggaard Poulsen, som er en del af holdet, der står bag Mission2015.dk.

Vi skal lære af hinanden

Arrangørerne af konferencen vil gerne have, at vi lærer noget af hinanden. Derfor har de taget et afgørende skridt for at sikre, at alle deltagerne kommer til at dele tanker og ideer med hinanden.

Idéen er at fjerne de traditionelle stolerækker, som ellers ofte er fast inventar til møder og konferencer. På Mission2015.dk skal man ikke sidde i rækker. I stedet skal man sidde ved borde, så man kan dele med hinanden.

"Vi skal sidde ved borde, fordi det ikke kun er dem, der står på scenen, der er eksperter på mission. Det er dem ved bordene også, og i fællesskab kan man bedre omsætte tingene til hverdagsord. Vi husker tingene bedre, når vi har talt om dem og reflekteret over dem i fællesskab," fortæller Reidar Puggaard Poulsen.

Fællesskab om de fælles interesser

Bordfællesskaberne går igen igennem hele konferen-

Ved Mission2015.dk kommer deltagerne til at sidde i bordgrupper, ligesom man gjorde noget af tiden ved LM's seneste landslederkonference. Her skal man lytte, samtale og bede sammen. Billedet er fra LM's LandsLederKursus i 2011.

cen. Man deler vidnesbyrd og bøn og taler sammen ved bordene, og man lytter i fællesskab til talerne i de samme bordfællesskaber. Det betyder både, at man ikke kommer til at føle sig alene, selvom man ikke på forhånd kender nogen, men det betyder også, at man har mulighed for at komme tættere på hinanden.

"Vi vil forsøge at fordele deltagerne efter de arbejdsgrupper, de anfører ved tilmeldingen. På den måde får dem ved bordet en fælles interesse," siger Peter Nord Hansen, der er vicegene-

ralsekretær i Indre Mission og en af dem, der har været med til at arrangere konferencen.

Man kan dog også tilmelde sig uden at markere, at man er leder i en børneklub eller har nogen specielle interesser. Så bliver det bare mere tilfældigt, hvem man kommer til at dele bord med.

Fællesskab på tværs af organisationer

Tanken om, at vi skal lære af hinanden, kan man også genfinde i skaren af arrangører. Mission2015.dk

bliver afholdt sammen med Indre Mission, Evangelisk Luthersk Mission og Evangelisk Luthersk Netværk. Det falder godt i tråd med, at de fire organisationer laver flere ting fælles i dag, end de gjorde tidligere. Missionskonsulenten fortæller, at de fire organisationer har et ønske om at lave flere ting sammen. Derfor er det helt naturligt, at samarbejdet ikke kun foregår på ledelsesniveau, men også på medlemsniveau.

"Vi afholder fælles konference, fordi det er en fælles opgave at drive mission i

Danmark. Det er de fire organisationers hovedmål, så hvorfor ikke stå sammen om det?" spørger Reidar Puggaard Poulsen.

Af samme grund glæder missionskonsulenten sig også til at møde talere og deltagere fra de andre organisationer. I hans øjne gør det konferencen helt unik, at deltagerne får lejlighed til at møde hinanden på tværs af organisationer.

For alle – ikke bare for ledere

I nogle kredse er konferencen blevet omtalt som en

lederkonference, men både Reidar Puggaard Poulsen og Peter Nord Hansen understreger, at det er det ikke.

"Det er en missionskonference, og den er for alle, der gerne vil vide mere om mission eller gerne vil dele inspiration med andre," forklarer Peter Nord Hansen.

Derfor er det relevant både for ledere og ikke-ledere at tage med på konferencen.

"Alle, som har lyst til at blive inspireret til mission, er i virkeligheden i målgruppen," forklarer Reidar Puggaard Poulsen.

Han håber, at konferencen vil inspirere dem, som tjener i hverdagen på deres arbejdsplads.

En hovedtaler, som kender kulturen

Konferencens hovedtaler er ukendt for de fleste. Det er den tyske teolog Michael Herbst.

Selvom Reidar Puggaard Poulsen kun har set korte videoklip med ham på internettet, ser han alligevel frem til at møde taleren.

"Han kommer ikke fra USA, hvor kulturen er mere præget af kristendom, end den er i Europa. Han kommer fra Østeuropa, hvor kulturen er sekulær. Han ved meget om den kultur, som vi skal drive mission i, og så er han ganske underholdende og god til at tale til helt almindelige mennesker."

Læs mere på www.mission2015.dk

Jeg vil gerne opmuntres til evangelisation

Sara Nedergaard Hansen på 20 år deltager i konferencen Mission2015.dk. Hun arbejder til hverdag på Johannesskolen i Hillerød. Hun er desuden med i LMU-udvalget i Luthersk Missions Børn og Unge (LMBU).

Hvad håber du at få ud af at være med på Mission2015.dk?

Undervisning og forkyndelse, der virker til fornyet

håb på en opstanden Jesus. Den benzin, kun Helligånden formår at fylde på, er i grunden det eneste, der virkelig rykker hos mig, når det kommer til mission.

Hvad glæder du dig mest til på Mission2015.dk?

Jeg tager af sted på grund af talerne. Det er forkyndelse og undervisning, der virkelig er vigtig for mig! Og så er der bare noget helt fantastisk

ved at være sammen med brødre og søstre fra forskellige sammenhænge og landsdele. Det er så opmuntrende at blive mindet om evangelisation og sparre med kristne uden for min egen hverdagsosteklokke.

Jeg forventer også, at Ung Lounge bliver et højdepunkt.

Hvilke udfordringer med mission oplever du i din hverdag?

Jesus, teologi, kristenliv og den slags elsker jeg at tale med folk om, men hvis jeg oplever tvivlen eller synden nage, mister jeg med ét frimodigheden til at "gå i marken". Jeg føler mig simpelthen uærlig, hvis jeg skal tale fest og glade dage, men selv bor i et musehul med tvivl og skam indeni.

Min egen tvivl er derfor nok den største barriere. Derfor bliver jeg også nødt

til at søge hen mod steder, hvor Guds ord lyder klart. Det er det eneste, der virker for mig. Jeg har brug for at blive mindet om igen og igen, at jeg er sat fri!

Sara Nedergaard Hansen elsker at tale andre om Jesus, men har brug for selv at blive mindet om igen og igen, at hun er sat fri.

Rodolfo Nuñez; Selvfølgelig bør kirkerne selv betale præsternes løn, men det bør ikke gøres på denne måde. Man har frataget os de rettigheder, en arbejder har ifølge den peruanske stat

Den lutherske kirke i Peru fyrer alle præster

Stort underskud tvinger de lokale kirker til at overtage aflønningen

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

På en ekstraordinær generalforsamling i den lutherske kirke i Peru (IEL-P) i slutningen af november 2014 valgte man at opsiges samtlige præster.

Beslutningen skete på baggrund af et budget, som er overskredet med over 500.000 kroner.

Fremover er det de lokale kirker, der skal varetage aflønningen af præsterne.

Generalforsamlingen vedtog også at bruge 2015-budgettet på at give præsterne en god afskedspakke afhængig af deres anciennitet. For nogle betød det næsten en årsløn i udbetaling. Andre fik meget mindre.

Den lutherske kirke er støttet økonomisk af Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM). LM bidrager med missionærer til arbejdet i den lutherske kirke i Arequipa og til det landsdækkende ungdomsarbejde.

Kirkerne må betale mere selv

Den nye situation betyder, at de lokale kirker må tage mere ansvar for økonomien. Det fortæller Rodolfo Nuñez, der selv er en af de præster, der er blevet afskediget.

"Nu hvor kirkerne skal betale for deres præst, kan de kun betale halvdelen af det,

en præst tidligere fik," fortæller han.

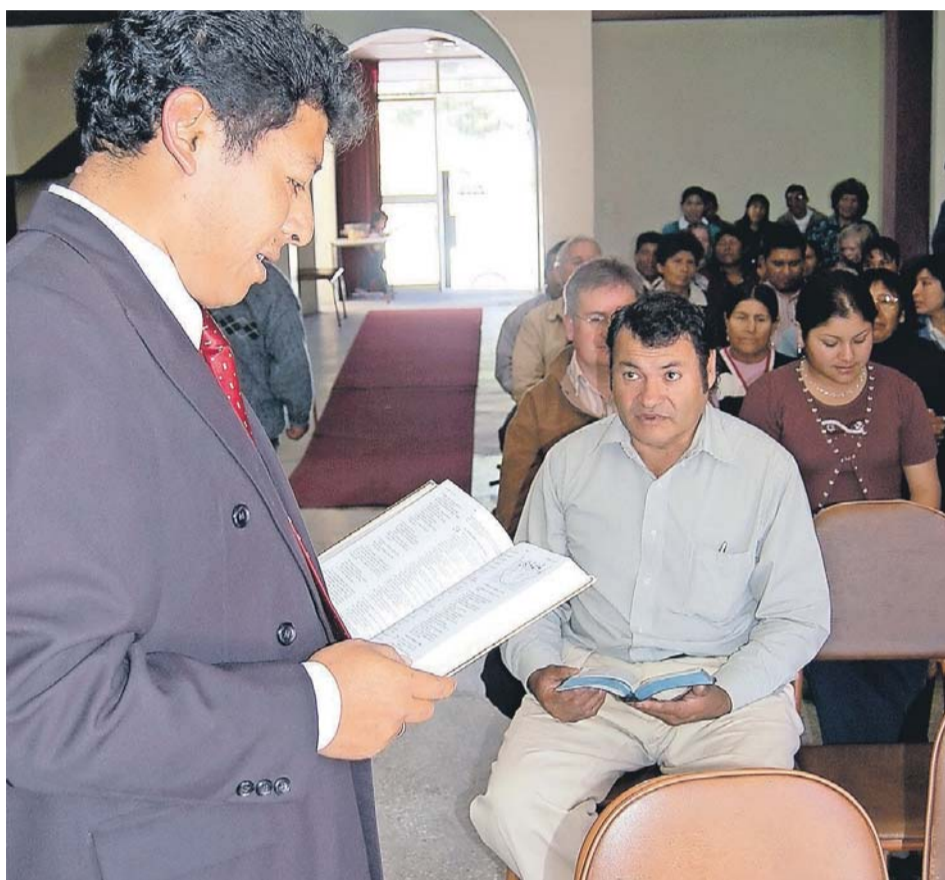
Han mener, at generalforsamlingens beslutning ikke har taget højde for, hvilke konsekvenser det fører med sig:

"Selvfølgelig bør kirkerne selv betale præsternes løn, men det bør ikke gøres på denne måde. Man har frataget os de rettigheder, en arbejder har ifølge den peruanske stat, som eksempelvis sundhedsforsikring, pension og så videre. Størstedelen af præsterne er mere end 50 år, og vi har mere brug for de rettigheder nu, end da vi var unge. For ikke at tale om, at det er vanskeligt at finde et andet arbejde. I Peru er der ikke arbejde til folk i den alder, og der er slet ikke forsikring til arbejdsløse."

Medlemmerne har ikke mange penge

I Rodolfo Nuñez' egen kirke er en familie med ni personer stoppet i protest mod den måde, ledelsen har behandlet præsterne. Men for alle kirker betyder beslutningen, at medlemmerne må give mere. Det mener præsten ikke, at kirkerne er i stand til.

Det skyldes både, at det ikke er alle medlemmerne, der prioriterer at støtte kirken økonomisk, men også at det ikke er alle, der har

Pastor Felix Vargas underviser sin menighed Encuentro con Cristo i Arequipa.

en privatøkonomi, hvor der er plads til at give penge til kirken.

"De fleste af kirkerne, for ikke at sige alle, er placeret i udkanten af byerne, hvor de fattigste bor. De har ikke høje lønninger."

Derfor mener Rodolfo Nuñez, at det største behov lige nu er at få genoprettet de fordele, som han havde

før. Han har behov for sundhedsforsikring og pension, så han kan arbejde uden bekymring til den samme løn som tidligere. Han undrer sig over, at NLM tillod generalforsamlingen i IEL-P at vedtage beslutningen.

For høje udgifter til løn til præsterne

Ifølge Kurt Arild Ohma, der

er NLM's teamleder i Peru, skyldes de økonomiske udfordringer, at den lutherske kirke i Peru har store lønudgifter til præsterne.

"For at dække lønudgifterne i 2015 havde IEL-P behov for 1,4 millioner danske kroner. Fra NLM modtager de en million danske kroner." Sammen med de øvrige

udgifter og det, den lutherske kirke selv har samlet ind, betød det, at budgettet for 2014 blev overskredet med 530.000 danske kroner.

De store udgifter kommer samtidig med en planlagt reduktion i den økonomiske støtte fra NLM. Den norske reduktion er på cirka 43.000 danske kroner i forhold til 2014.

Hullet i budgettet er dog ikke nyt. I tidligere år er det blevet dækket af kirkens opsparing, men i 2013 blev opsparingen tømmt. Derfor måtte IEL-P begynde at sælge ejendomme.

Vigtigt, at kirken står på egne ben

NLM's repræsentant i området medgiver, at det er en vanskelig proces for den unge kirke i Peru. De skal tage større ansvar og dække en større del af budgettet. Samtidig er det dog en vigtig proces:

"Kirken er nu blevet cirka 20 år, og for en missionsorganisation er det altid et mål, at kirken en dag bliver økonomisk selvstændig. NLM har derfor en bestemt strategi, som siger, at støtten til kirken skal mindske sgradvis hvert år, mens kirken selv må tage større ansvar. Det er en strategi, som blev vedtaget på missionærernes missionskonference, hvor også de danske missionærer deltog."

En svær, men nødvendig beslutning

LM ønsker fortsat at støtte arbejdet i Peru

Beslutningen om at opsiges alle præsterne i den lutherske kirke i Peru (IEL-P) er tung, fortæller Kristine Bodilsen, der er missionskonsulent i LM med ansvar for landet. Den lutherske kirkes beslutning falder sammen med, at LM opgraderer arbejdet i Peru med fire nye missionærer.

Ønsker en økonomisk ansvarlig kirke

Når IEL-P opsiges alle præsterne, skyldes det, at bud-

gettet er overskredet, og at der ikke er nogen opsparing at trække på. De lokale menigheder skal fremover selv aflønne præsterne. Kristine Bodilsen havde helst set, at IEL-P kunne have undgået at komme derved, hvor økonomien ikke hænger sammen, men hun anerkender, at det var en nødvendig beslutning, selvom det vil være vanskeligt for mange af de lokale kirker selv at skulle sørge for præsternes løn.

"Vi ønsker en selvstændig,

økonomisk ansvarlig kirke," fortæller hun og siger, at hendes håb er, at nedskæringerne vil få den konsekvens, at kirken får en sundere økonomi på sigt.

LM skruer op for arbejdet i Peru

IEL-P's beslutning om, at lade de lokale kirker aflønne deres præster selv, falder sammen med, at LM opruster i landet. Missionskonsulenten mener ikke, at den nye situation kommer

til at betyde noget for LM's arbejde.

"Vi skal fortsat være bevidste om, at vi ikke ejer kirken, men at vi som partner let kan påvirke både i god og dårlig retning. Derfor må vi tænke os grundigt om, når vi skal vælge, hvordan vi ønsker at støtte kirken," siger hun.

Stadig stort behov for undervisning

LM's opgradering er et udtryk for, at der stadig er et

stort behov for oplæring og undervisning i den unge kirke. Her kan LM's missio-

"Vi skal tænke os grundigt om, når vi vælger, hvordan vi ønsker at støtte kirken," siger Kristine Bodilsen.

nære bidrage, fortæller Kristine Bodilsen.

Netop i januar har LM sendt fire missionærer af sted til arbejdet med bibelundervisning i menighederne i byen Arequipa og til ungdomsarbejdet. nlm

ægteskab;

Henrik Nymann Eriksen; Man må godt være løssluppen med sin ægtefælle. Vi må takke Gud for god elskov, for det er hans gave til os

Husk, at sex er smukt

Højsangen i Bibelen viser en nerve og dynamik i kærligheden, som udfordrer ægtepar i alle aldre

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

"Din elskov er dejligere end vin." "Spis, venner, drik, og berus jer i elskov." (Højs 1,1 og 5,1)

I Højsangen i Det gamle Testamente finder vi et udpræget positivt syn på seksualiteten. Og det skal vi holde fast i i en tid, hvor misbrug af seksualiteten i form af for eksempel pornografi og prostitution risikerer at give os et negativt syn på den.

Det mener højskoleformanden Henrik Nymann Eriksen, der er på vej med en lille bog med refleksioner om Højsangen.

Stærkt erotisk

"Vi lever i syndens verden, hvor ingenting er befriet for syndens konsekvenser. Men Bibelens grundforståelse af seksualitet er, at den er smuk," siger han.

Og det synspunkt ligger dybt netop i Højsangens

FOTO: MORQUEFILE

mange smukke formuleringer. Henrik Nymann Eriksen opfatter den lille bog i Bibelen som en uddybelse af skabelsesberetningen i 1 Mosebog kapitel 1 og 2.

"I skabelsesberetningen

får vi rammen, men i Højsangen viser Gud os det liv i kærlighed, som skal leves inden for denne ramme. Her er en nærhed og dynamik mellem de elskende. Det er stærkt erotisk, men samti-

dig poetisk og smukt. Man bliver ikke intimideret," siger han.

Find gnisten

Den ramme, der er tale om, er det heteroseksuelle æg-

Vores tanker om sex kan nemt blive præget i en negativ retning, fordi vi oplever, at seksualiteten bliver misbrugt i vores tid. Men god elskov er smuk!

teskab mellem en mand og en kvinde. Den fastholdes tydeligt i Højsangen. Men inden for den ramme udfordrer det bibelske skrift ægtepar i alle aldre til at finde gnisten, inden livet ender i ren rutine. Også når det gælder det seksuelle samliv.

"Højsangen giver et skub til at genfinde forelskelsen. Når man er i sølvbryllupsalderen, kunne man vel kalde det den modne forelskelse. Der skal være nerve i kærligheden, og seksualiteten er en integreret del af den nerve. Man må godt være løssluppen med sin ægtefælle. Vi må takke Gud for god elskov, for det er hans gave til os," siger han.

Henrik Nymann Eriksen finder i Højsangen en op-

fordring til at fastholde eller genfinde kærlighedens nerve. Og det opfatter han som en måde at værne om ægteskabet på.

Han finder også i skriftet en hyldest til den heteroseksuelle kærlighed.

"Kønspolariteten er i dag under voldsomt pres for eksempel fra det kønsneutrale ægteskab og muligheden for juridisk kønsskifte. Højsangen markerer sig klart i denne debat med sin begejstring for kærligheden mellem mand og kvinde. Det sker dog ikke på en polemisk måde, men derimod poetisk og meget stærkt," siger han.

Lær jeres krop og behov at kende

Forskellige forventninger kan udfordre det seksuelle samliv

AF LISE BERGGREN SMIDT, KROPS- OG PSYKOTERAPEUT

Når vi har sex i ægteskabet, kan vi mærke den dybeste nærhed og få forløst de største spændinger. Det kan være et glimt af guddommeligt nærvær, når vi som mand og kvinde får lov at mødes tæt, krop mod krop og mærke, at vi er ét kød.

Men det er langt fra altid, at det lykkes for ægtepar at nå den nærhed i den seksuelle akt. Det kan skyldes forskellige forventninger og idealbilleder hos manden og kvinden, som ikke bliver indfriet, og det kan skyldes, at vi ikke kender vores krop godt nok.

Forventning om orgasme
Både mænd og kvinder har en forventning om, at det skal være godt for begge

parter, når de har sex. De forventer også, at kvinden får orgasme. Men de fleste kvinder har svært ved at få orgasme, når deres mænd er inde i dem, og derfor bliver mange par frustrerede.

Hvad gør vi forkert?

Kvinden har nemmest ved at få orgasme, når hun bliver rørt på klitoris, som sidder uden for skeden lidt oppe mellem skamlæberne. Ved længerevarende berøring af klitoris kan kvinden få orgasme.

Derfor skal mange ægtefolk, som måske har forventning om at få orgasme sammen under selve samlejet, tænke om og eventuelt røre ved kvinden først til orgasme, inden manden trænger ind i kvinden. Nogle kvinder kan godt få orgasme, når manden er inde i hende, men ofte kræver det, at de bevæger sig lidt

anderledes. For eksempel kan hun sidde oven på ham og bevæge sit bækken frem og tilbage, eller han kan ligge bag ved hende, når han trænger ind i hende.

Skal føle sig elsket

De fleste mænd vil gerne have, at deres kvinder er glade for deres krop – uanset størrelse. De vil gerne have, at de viser den frem for dem og tør klæde sig af foran dem. Mange mænd er meget visuelle. Kvinden må gerne nogle gange være initiativtager til sex, men hun skal også kunne give sig hen, når manden inviterer.

Kvindens forventninger går ofte imod mere romantik, ømhed, nærhed, øjenkontakt, god tid. De vil gerne høre ord under samlejet, der fortæller, at de er smukke, elskede, dejlige og den eneste ene.

For nogle kvinder kan det være svært at give sig hen fysisk, hvis de ikke føler sig elsket som person først. De må have tiltro til, at den mand, de giver deres krop til, også vil dem på andre måder – praktisk i hverdagen. At han hjælper dem, elsker dem for dem de er i familien, venskabskredsen, kirken med videre, og ser op til dem for deres skønhed, deres kvindelighed og deres kunnen.

Tålmodig og langsom

Kvinder kan ofte føle, at det er besværligt at have sex, fordi de ikke har så nemt ved at få orgasme. Det kræver længere tid end for manden at blive tændt, og det lykkes ikke lige så tit som for manden at få orgasme, selv om man prøver. Derfor er det vigtigt at være meget tålmodig og langsom, hvis

PRIVATFOTO

Krops- og psykoterapeut Lise Berggren Smidt opfordrer til, at man som ægtepar imødekommer hinandens behov, så sex bliver en nydelse for begge parter.

man som ægtepar gerne vil have, at kvinden skal have noget ud af den seksuelle akt. Forspillet må tage tid, der skal ord, kærtegn, øjenkontakt til, og mens kvinden måske rører ved mandens penis fra starten, skal kvinden for eksempel kæles for

på mund, bryster, hals og klitoris, hvis hun skal tændes.

Vi må takke Gud for den gave, han har givet os i den seksuelle forening mellem mand og kvinde i ægteskabet, og vi må tage den på os som en vigtig opgave.

kirke;

Børge Haahr Andersen; Den øgede præstemangel er godt for højrefløjens folk. Se er der plads til vores folk i folkekirken

Gode kirker kan komme til at mangle præster

Menighedsråd i folkekirken kan blive tvunget til at tage, hvad de kan få

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Færre tager en uddannelse i teologi. Det betyder, at færre bliver uddannet fra pastoralseminaret. Det er en trussel for flere menigheder i folkekirken, men også en mulighed for teologer fra højrefløj, fortæller rektor på Dansk Bibel-Institut (DBI), Børge Haahr Andersen.

Man er nødt til at vælge en kandidat

En undersøgelse i *Kristeligt Dagblad* viser, at der er for få teologer, der vælger pastoralseminaret. Folkekirken har årligt brug for 100 nye teologer, men de seneste fem år, er der blevet uddannet langt færre.

Manglen på præster i folkekirken kan være en trussel for de menighedsråd, der ønsker at ansætte en præst med en højrefløjprofil, fortæller Børge Haahr Andersen. "Præstemanglen kan komme til at gå ud over de gode kirker. De kan blive tvunget til at tage en af de ansøgere, der kommer. Systemet forlanger, at der skal ansættes nogen, og man kan blive tvunget til at ansætte en, man ikke er varm på," forklarer Børge Haahr Andersen.

Flere gode folkekirker i dag

Samtidig med at der er kom-

"Lokalt er der flere gode folkekirker end for tyve år siden," siger Børge Haahr Andersen.

met færre kandidater, er der større efterspørgsel efter teologer fra højrefløj.

"Lokalt er der flere gode folkekirker end for tyve år siden. På græsrodsplan går det bedre end før i tiden, selvom det halter på ledelsesplan i folkekirken," fortæller rektoren.

Dermed er manglen på teologer fra højrefløj endnu mere markant i folkekirken.

Lavstatus at være præst

Han mener selv, at færre vælger at læse teologi på de almindelige universiteter, fordi det er blevet lavstatus at være præst. De skiftende arbejdstider og historier om

interne konflikter, kan afskrække nogen fra at vælge at læse teologi.

Samtidig har DBI oplevet en stigning af antallet i studenter i de senere år. Rektoren understreger dog, at der stadig er behov for flere studenter, hvis behovet skal fyldes. De færre kandidater på det teologiske fakultet er nemlig også en mulighed:

"Den øgede præstemangel er godt for højrefløjens folk. Så er der plads til vores folk i folkekirken."

Kun lidt større behov i frimenighederne

Rektoren mener dog ikke, at manglen på præster i folkekirken skyldes, at de

teologiske kandidater fra højrefløj i stigende grad trækker efter jobs i frimenighederne. De kristne organisationer ansætter langt flere teologer, end frimenighederne gør, forklarer han og siger, at sådan har det været i lang tid.

I LM er det et nyt fænomen at have lønnede præster, men rektoren gætter på, at flere af frimenighederne vil ønske at ansætte præster i fremtiden. Det skyldes dels, at frimenighederne har behov, som det kan være svært at fylde med frivillige resurser, siger han, men også, at der er færre resurser til stede, fordi vi lever travle liv.

Generalsekretær i Indre Mission stopper

Indre Missions (IM) generalsekretær, Thomas Bjerg Mikkelsen, udskifter sit nuværende job med jobbet som fakultetsleder på Menighedsfakultetet i Aarhus.

Thomas Bjerg Mikkelsen blev IM's yngste generalsekretær, da han som 31-årig i 2009 overtog posten. Dengang fortalte

han, at det var en særlig udfordring for IM ikke at tabe den generation, han selv er en del af. Det var især vanskeligt for småbørnsfamilierne at passe ind i det traditionelle mønster i missionshusene, mente han.

Pladsen som fakultetsleder på Menighedsfakultetet har stået tom i to måneder, siden den tidligere leder, Jørn Henrik Olsen, pludselig stoppede efter fire år som leder af den teologiske uddannelsesinstitution. Siden da har ansvaret for at varetage den daglige ledelse af administrationen midlertidigt ligget hos sekretariatslederen.

Den snart tidligere generalsekretær for IM er uddannet cand. mag. i dansk litteratur og har en toårig uddannelse i ledelse. Han er tidligere forlagsleder på Lohse og bor i Kolding.

Thomas Bjerg Mikkelsen er desuden formand for Kristelig Handicapforening og for Evangelisk Alliance. *n/m*

Landsleder for DFS stopper

Landsleder i Danmarks Folkekirkelige Søndagsskoler (DFS) Bent Molbech Pedersen har sagt sit jo op for i stedet at blive forstander på Djurslands efterskole. Landslederen tiltræder i sit nye job 1. august.

Formand for Landsudvalget, Dorte Krogh Eriksen, er ked af beslutningen, men ønsker efterskolen tillykke med en dygtig leder.

DFS er nu gået i gang med at lægge en plan for ansættelse af en ny landsleder. *n/m*

DanskOase får ny formand

Ruben Dalsgaard bliver ny formand for DanskOase (DO). Ruben Dalsgaard, der netop er blevet valgt ind i DO's ledelse på repræsentantskabsmødet 23. januar, overtager posten efter tidligere formand Jesper Fodgaard fra Aalborg, der samtidig træder ud af ledelsen.

Til hverdag er den nye formand præst i Silkeborg Oasekirke. Her har han været ansat siden 2006. *n/m*

Præst undskylder udtalelser om nødløgn

Per Ramsdal skal indgå i mentorforløb om troslære

Præst i Sydhavns sogn Per Ramsdal har undskyldt sin udtalelse om nødløgn. Kort før jul udtalte han, at det var en nødløgn, når han taler om det evige liv ved begravelse.

Står ved sit præsteløfte
Per Ramsdal kalder nu sit udsagn tilbage i en pressemeddelelse:

"Jeg trækker udtalelsen

tilbage, for naturligvis siger jeg aldrig noget i en prædiken eller begravelsestale, jeg ikke selv fuldt ud står inde for."

Han erklærer i samme pressemeddelelse, at han står ved det præsteløfte, han har aflagt, samt at hans udtalelser kan misforstås, som om han vil distancere sig fra folkekirkens bekendelsesgrundlag. Det ønsker

han ikke og beklager derfor udtalelserne.

Mentorforløb om troslære
Københavns biskop, Peter Skov-Jakobsen, har på baggrund af en tjenstlig samtale med sognepræsten besluttet, at Per Ramsdal skal have en mentor i minimum seks måneder. Mentorforløbet skal bruges til at læse og drøfte nyere fremstillin-

ger af den kristne troslære, skriver biskoppen i en anden pressemeddelelse.

Undervejs vil biskoppen og domprovst Anders Gadegaard deltage i teologiske samtaler med Per Ramsdal.

Hvor bred er bekendelsen?
Udtalelserne om den fysiske opstandelse bragte en del debat med sig, selvom diskussionen ikke er ny for fol-

kekirken. Både i Indre Mission og i LM er udtalelserne blevet skarpt kritiseret.

Indre Missions formand, Hans-Ole Bækgaard, efterlyser en afklaring af hvor bredt bekendelsesgrundlaget skal forstås. I *Indre Missions Tidende* efterlyser formanden også en konkret vejledning fra biskoppen:

"Biskoppen bør udvise ansvar i sit tilsyn, så ingen

er i tvivl om, at Jesus faktisk opstod fra de døde."

Også LM's generalsekretær gik i rette med udtalelserne i sidste nummer af *Tro & Mission*. Her kaldte han det vranglære at tale om, at Jesus ikke er opstået fysisk. Han anbefalede på den baggrund, at man ikke deltager i gudstjenester, hvor præsten ikke tror på en fysisk opstandelse. *n/m*

TEMA | DE MINDST NÅEDE

Sothea; Jeg er nu et nyt menneske i Kristus og hans kærlighed. Jesus har frelst mig fra al min synd og overtrædelse, og jeg kan nu leve i fred, glæde og håb

Sothea har fundet frelsen i Jesus

En svigtet folkegruppe i Cambodja får både budskabet om Jesus og forbedrede levevilkår

AF KAJA LAUTERBACH

Sothea bor i Fjendeskoven i Cambodja. En dag fortalte en ældre kvinde, der også bor der, hende budskabet om Jesus.

"Pludselig følte jeg en stor glæde og et håb, der kom fra mit hjerte og bredte sig ud i min krop. Og jeg besluttede at tage imod Jesus som frelser og Herre i mit liv," siger hun.

"Jeg er nu et nyt menneske i Kristus og hans kærlighed. Jesus har frelst mig fra al min synd og overtrædelse, og jeg kan nu leve i fred, glæde og håb. Og når jeg dør engang, skal jeg leve evigt sammen med ham i Himlen."

Sothea tilføjer, at det er hendes største glæde, når andre også kan finde frelse i Jesus. Derfor fortæller hun om ham, så snart hun kan komme til det.

Beboerne i Fjendeskoven lever i fattigdom og frygt Sothea er vokset op i en

FOTO: AXEL RYE CLAUSEN

"Når jeg dør, skal jeg leve evigt med Jesus i Himlen," siger Sothea fra Fjendeskoven.

familie, som tog den buddhistiske religion meget alvorligt.

Hele hendes liv har været dyb fattigdom. Familien har flyttet fra sted til sted på grund af Pol Pot-tiden i 1970'erne, borgerkrig og hungersnød. I 2004 flyttede de til Fjendeskoven, der ligger 75 kilometer nord for Siem Reap.

Ud over at fortælle om Jesus giver Countryside Harvest Mission læseoplæring til beboerne i Fjendeskoven.

Området hedder Prøykh-mang på khmer, men det kaldes Fjendeskoven, fordi det var der, militante grupper skjulte sig under borgerkrigen i Cambodja fra 1979-1998.

Det er meget afsides, og beboerne er meget fattige. De fleste af indbyggerne ejer ikke den jord, de bor på, og lever derfor i konstant frygt for at blive smidt ud. De lever af det, de kan dyrke på deres jord, og meget få børn går i skole.

Der er ingen offentlig administration i Fjendeskoven. Nærmeste sundhedscenter er 40 kilometer væk, og hvis

FOTO: AXEL RYE CLAUSEN

nogle har brug for at komme på hospitalet, skal de til Siem Reap.

Samarbejde mellem LM og lokale præster Budskabet om Jesus kom til Fjendeskoven gennem organisationen Countryside Harvest Mission (CHM), hvor præster fra Siem Reap sam-

men med LM's missionærer har været på evangelisations-ture til området.

Pastor Kong fortæller, at de kom dertil første gang i 2011, og at det siden har udviklet sig til et satsningsområde. Der bor 250 familier i området, og mange af dem havde ikke hørt om Jesus før i 2011.

Ud over at fortælle om Jesus sørger CHM også for små forbedringer af levestandard. De giver læseundervisning til både børn og voksne, og missionær Dina Burgdorf Jacobsen har flere gange været i området sammen med et hold læger fra Malaysia med tilbud om medicinsk hjælp.

De mindst nåede bor lige rundt om hjørnet

Mange tyrkere i Danmark kender ingen kristne

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Når talen falder på de folkegrupper, der er mindst nået med evangeliet, kommer mange måske til at tænke på grupper af indianere eller afrikanske stammer.

Men for Anker Nielsen, der er evangelist på Sjælland, er

Der er behov for, at vi viser en oprigtig interesse for tyrkernes hverdag, mener evangelist Anker Nielsen.

de mindst nåede meget tættere på. Han arbejder blandt tyrkere, der bor i Danmark, og oplever, at der er meget få kristne blandt netop denne gruppe.

I Danmark bor der omkring 60.000 indvandrere og efterkommere, der har tyrkisk oprindelse. Sammenlagt er over en procent af den danske befolkning af tyrkisk oprindelse. De fleste bor i hovedstadsregionen. Det er også tyrkerne, som er den største gruppe af indvandrere i Danmark.

Intet missionsarbejde blandt herboende tyrkere Tyrkerne kom til Danmark som arbejds-immigranter i slutningen af 1960'erne. De kom fra et land, hvor der er meget få evangeliske kristne. "Alligevel har der, helt fra tyrkerne begyndte at kom-

me til Danmark, ikke været en målrettet indsats for at fortælle dem om Jesus," siger Anker Nielsen.

"Mange personer med tyrkisk oprindelse er i dag danske statsborgere, er velintegrerede i Danmark, har gode uddannelser og bestrider velbetalte jobs. Samtidig betyder tyrkisk sprog og kultur fortsat meget for dem, selv efter flere generationer i Danmark, og mange har fortsat en stærk tilknytning til det tyrkiske miljø."

Har aldrig mødt bekendende kristne Anker Nielsen fortæller, at de fleste tyrkere er liberale muslimer. For dem er Islam mere en del af kulturen end en egentlig personlig tro. De mener dog samtidig, at de har et godt kendskab til kristendommen, fordi islam

på den ene side anerkender mosebøgerne, salmerne og evangelierne. På den anden side hævder de, at skrifterne er blevet forvansket af kristne tidligere i historien.

"Samtidig er det meget få tyrkere, der nogen sinde har mødt bekendende kristne i Danmark og har lært dem at kende. Mange bliver overrasket over at møde kristne, der faktisk tror på Bibelen og ønsker at indrette deres liv efter den. Mange bliver i det hele taget overrasket over at møde danskere, der er interesseret i dem og gerne vil være sammen med dem," fortæller han.

Meget optaget af regnskabs dag Tyrkerne er ikke præget af den samme åndelige blufærdighed, som danskerne. I stedet har mange af dem

en stor frygt for dommedag, hvor de skal stå til regnskab for deres handlinger. Frygten vokser med alderen, fortæller Anker Nielsen, og derfor er der mange ældre muslimer, som bruger meget tid på at bede i moskéen.

I islam er der ingen sikkerhed for, at man kan bestå for dommen. Samtidig er der en klar opfattelse af, at Allah kræver noget af mennesker, som det er umuligt at efterleve.

"Det kan give baggrund for at sige noget om, hvad Jesus har gjort, og hvilken betydning det vil have på dommedag. Talen om synd vil ofte være noget, de i forvejen er optaget af."

Bed for tyrkerne og vær interesseret i dem "Det vil være fantastisk, hvis mange flere vil bede for tyr-

kere i Danmark," siger Anker Nielsen.

Han ser også et behov for, at alle dem, der møder tyrkere i deres hverdag, viser dem opmærksomhed og viser en oprigtig interesse i deres liv.

"Det kan åbne til en samtale om tro, hvor det også bliver muligt at fortælle om Jesus," siger han.

"Det er vigtigt at være bevidst om, at Gud arbejder på den lange bane. Ingen af os har overblikket over, hvad Gud gør i menneskers liv, men vi kan pege på Jesus for de mennesker, som vi møder, og Gud kan sende mange flere, som gør det samme for netop de samme mennesker. Når alt kommer til alt, er det Gud, der frelser og ikke vores mere eller mindre vellykkede vidnesbyrd."

TEMA

Claus Kristensen; Det er ikke forkert at lægge strategier, men en strategi må ikke være en spændetrøje, så man ikke er åben for Helligåndens ledelse

Guds plan: Alle skal omvendes

Det er ikke uændeligt at lave strategier for missionsarbejdet

AF CLAUS KRISTENSEN

Gud vil, at alle mennesker skal nå til omvendelse. Sådan beskriver apostlen Peter Guds missionsstrategi (2 Pet 3,9). Man finder ikke nogen mere præcis eller ambitiøs strategi for mission, men hvad betyder den for os, som er kaldet til at være Guds apostle – udsendinge – i dag, og hvad betyder den for LM?

I samme vers siger Peter: "Gud har tålmodighed med jer". Egentlig står der "med os" i den græske tekst, og det peger på, at når Gud ønsker, at alle mennesker skal frelses, så har han gjort "os", som har fået del i den samme dyrebare tro som Peter og modtagerne af hans brev (2 Pet 1,1), til vigtige udsendinge for den strategi.

Så vigtige, siger Peter, at den tålmodighed, han viser over for os, er så stor, at den er med til at påvirke tiden for Jesu genkomst.

Vi må godt lægge strategier

Overskriften for LM's internationale missionsstrategi er: At nå de mindst nåede folkegrupper. Set i lyset af 2 Pet 3,9 giver det rigtig god mening. For der, hvor der er færrest, som har hørt evangeliet og er kommet til tro, er der også færrest udsendinge til at bringe budskabet videre.

Nogle mener, at det er uændeligt eller i hvert fald knapt så åndeligt modent at lægge strategier for mission. Den holdning er for det første en nedvurdering af den forstand, som Gud har givet os til at vurdere og planlægge, så godt vi kan.

For det andet kan vi finde flere bibelske eksempler på strategier for mission. Jesu missionsstrategi kan synes meget snæver, ikke mindst i lyset af 2 Pet 3,9. "Jeg er ikke sendt til andre end de fortabte får af Israels hus", siger han i Matt 15,24 og markerer, at der var en klar

Missionselskaber bør arbejde på at gøre nationale kirker selvstændige, så de kan stå på egne ben, mener Claus Kristensen.

strategi for den tid, hvor han levede på jorden.

Jesu udsendinge af disciplene (Matt 10,5-15) og aftalen mellem Jakob, Peter og Johannes på den ene side og Paulus og Barnabas på den anden (Gal 2,9) er andre eksempler på missionsstrategier.

Balance mellem to grøfter

Det er altså ikke forkert at lægge strategier, men en strategi må ikke være en spændetrøje, så man ikke er åben for Helligåndens ledelse eller forandrede omstændigheder og ny indsigt.

På sin anden missionsrejse havde Paulus planlagt at tale ordet i provinsen Asien, men Helligånden hindrede ham, og han fik et syn, hvor han blev kaldet til at rejse til Makedonien (ApG 16,6-10). Paulus havde en plan, men han forstod og accepterede, at den måtte ændres.

Som i så mange andre forhold er mission en balance mellem to grøfter. Den ene side, hvor man afviser enhver tanke om strategier og planer og mener, at man derved er mere åben for Åndens ledelse. Den anden, hvor man

slavisk følger en lagt plan og synes, det er for sværmerisk at forvente og følge en ledelse fra Guds Ånd.

Missionsstrategi er som opdragelse

I *Strategi 2016 for LM's Internationale Arbejde* står der også, at man ønsker at opbygge og udruste lokale kristne, så de kan varetage den videre udbredelse og drift af arbejdet, sådan at LM kan rejse videre til andre folk, som endnu ikke har hørt evangeliet.

Det store spørgsmål er, hvornår man er kommet så langt og hvem, der tager den afgørelse?

Man kan på mange måder sammenligne opbygning af menigheder, som selv er i stand til at føre arbejdet videre, med forældres forhold til deres børn.

Meget tidligt i et barns liv begynder forældrene bevidst eller ubevidst at udruste det til at kunne klare sig selv. De ønsker at barnet lærer at gå, spise selv, tale og så videre, for hvis det ikke sker, vil barnet fortsat være afhængigt af andres hjælp.

Jo ældre barnet bliver, jo flere ting skal det lære at

gøre og tage ansvar for, og langt de fleste forældre vil være klar over, at hvis deres barn er blevet voksent, men fortsat er dybt afhængigt af dem, når det gælder økonomi, arbejde og vigtige beslutninger i livet, så er det ikke normalt.

Når forældre efterhånden bliver mere og mere afvisende over for at tage ansvar for barnets liv og beslutninger, er det ikke, fordi de ikke elsker deres barn, men fordi de ønsker, at det skal opnå evnen til at tage ansvar og leve sit eget liv.

For de fleste børn vil det nogle gange være en skræmmende oplevelse at skulle tage det ansvar, og det kan rejse spørgsmålet, om forældrene virkelig elsker det, men når barnet opnår selvstændighed, vil det forstå, at det var nødvendige skridt.

Når LM's strategi er at gå til de mindst nåede, er det ikke for at slå sig ned og

danne nye LM-afdelinger uden for Danmarks grænser, men for at de folkegrupper, vi går til, må blive nået, og for at opbygge sande og sunde nationale menigheder, som er i stand til at føre arbejdet videre.

Hvem afgør, hvornår vi slutter?

Når det gælder, hvem der afgør, hvornår man kan afslutte arbejdet et sted,

er det mit indtryk, at en del missionselskaber kæmper med, hvad man kan kalde et usundt bedsteforældresyndrom.

Mange forældre oplever, at børnenes

bedsteforældre ikke sætter helt så skarpe grænser for slikindtag, sengetider med mere, og i grelle tilfælde kan det underminere børnenes opdragelse og selvstændighed.

Jeg hører i hvert fald om missionselskaber, hvor man er overbevist om, at det

vil være bedst for menighederne nogle af de steder, hvor de arbejder, hvis de bliver udfordret til i højere grad at stå på egne ben. Samtidig frygter de for, hvordan det kan påvirke giverlysten hos dem i baglandet, som har et stort hjerte for det pågældende land.

Risikoen for en væsentlig nedgang i de indsamlede midler afholder dem fra at gøre det, som de mener er nødvendigt for at skabe modne og selvstændige menigheder.

Resultatet er menigheder, som føler sig – og på nogle områder bliver ved med at være – afhængige af hjælp udefra.

Et eksempel fra Cambodja

Et udfordrende og inspirerende eksempel på en aktiv missionsstrategi fra den nyere missionshistorie findes i bogen *Killing fields, living fields*, hvor Don Cormack beskriver evangelisk missionshistorie i Cambodja.

Omkring 30 år efter at de første missionærer kom til landet, besluttede den udenlandske missionsbestyrelse at udfase den økonomiske støtte til kirkerne, for at udfordre dem til at blive selvfinansierende og skabe en stærk og sund national kirke, som ikke for altid ville være afhængig af udenlandsk støtte.

Beslutningen blev mødt med stor modvilje, og de fleste nationale medarbejdere forlod menighederne, fordi de nu kunne finde mere indbringende arbejde andre steder.

Med til historien hører, at efter cirka 15 svære år, oplevede kirken i Cambodja fem år med den største vækkelser nogen sinde frem til De Røde Khmerer tog magten.

Det havde muligvis været en mindre smertefuld proces, hvis man allerede tidligt i kirkernes liv var begyndt at udfordre dem på at blive selvfinansierende og kunne foretage en mere gradvis overgang, men jeg har stor respekt for, at man tog de skridt, man mente var nødvendige, for at kirkerne kunne udvikle sig i en sund retning.

TEMA

» **Elisa Riis;** Mission er først og fremmest Guds projekt. Men det skal vel ikke være dét, som er motivationen for at trække sig tilbage?

Når missionærer siger farvel

De kristne i Etiopiens lavland kan ikke stå alene, siger missionær

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

I 2015 kommer der ti nye missionærer til den samlede stab af missionærer i LM. Det er en stor opgradering i forhold til 2014. Men blandt de mange nye missionærer, er der ingen, der bliver sendt til Etiopien.

LM's landsledelse har besluttet at stoppe arbejdet i Etiopien i 2020. Siden den nuværende strategi blev vedtaget, har det haft den konsekvens, at der ikke bliver sendt nye missionærer af sted til landet, hvor LM har arbejdet siden 1970.

Elisa Riis er en af LM's missionærer i Etiopien. Hun har arbejdet med sundhedsarbejde i det østafrikanske land siden 1998. I dag er hun placeret i Syd Omo, der grænser op til Kenyas nordvestlige grænse. Hun er ikke direkte involveret i arbejdet med at evangelisere, men etiopiernes åndelige tilstand ligger hende på sinde.

Der er stadig unåde i lavlandet

To timers kørsel fra Elisas hjem, i Woito-området i Etiopiens sydlige lavland, oplever kirken vækst. Mange nye kommer til tro og bliver døbt. Men det generelle billede fra lavlandet er ikke en solstrålehistorie. Meget få mennesker er kristne i området, og de nye troende har brug for hjælp og støtte.

"Sådan en situation skulle netop vække til styrkelse af arbejdet for at tilgodese behovet for oplæring af de mange nye i troen. I stedet bliver der skåret ned, nu hvor der begynder at ske noget," siger hun.

Den lokale samarbejds-

Elisa Riis arbejder med at mindske dødeligheden i forbindelse med graviditet og fødsel i det sydlige Etiopien. Her er hun i gang med undervisning på Jinka Hospital i forløsning af baby med vacuum/sugekop

partner Mekane Yesus Kirken har evangelister i området, som i dag er støttet økonomisk med midler fra missionsarbejdet. Men meget få af evangelisterne har lokal tilknytning. Det betyder, at de ikke kender til den lokale kultur eller det lokale sprog.

Det bekymrer Elisa Riis, som også spørger sig selv, hvad der sker, den dag missionsorganisationerne ikke længere støtter arbejdet økonomisk.

Menighederne mangler vejledning

I stedet står kirkerne tilbage med uerfarne ledere. Menighederne i lavlandet mod syd består for en stor del af unge nyomvendte før-

stegenerationskristne. Det bekymrer den danske missionær, der sammenligner den nuværende situation i området med, hvordan noget tilsvarende ville have set ud i Danmark:

"De nye kristne er brændende og har visioner, men faren for magtmisbrug og korrupsion ligger lige for. Jeg ved ikke, hvordan situationen ville se ud i kirkerne i Danmark, hvis vi overlod det fulde ansvar for hele arbejdet til de 18-25 årige? Vi skal ikke foragte betydningen af erfaring og åndelig modenhed."

Kirken er udfordret på økonomien

Menighederne er knyttet sammen i synoder, som kan sammenlignes med et stift i den danske folkekirke.

Woito ligger i Sydvestsynoden, og der er langt fra Woito til hovedkvarteret i Arba Minch. Det betyder, at der er stor afstand mellem lederne og evangelisterne. Elisa Riis frygter, at mange af evangelisterne kan miste modet og motivationen til at fortsætte, hvis de ikke bliver set og hørt. Samtidig er der en økonomisk udfordring:

"Efterhånden som missionsorganisationerne

trækker deres økonomiske støtte tilbage, og kirken og synoden ikke kan samle nok penge sammen, vil det få den konsekvens, at arbejdet bliver nedlagt, og de lokale kristne i området bliver som en hjord uden hyrde," siger hun.

"Om arbejdet falder totalt sammen eller dør ud, er det ikke muligt at sige noget om. Vi har at gøre med en Gud, som tager det overordnede ansvar og nogle gange handler han helt uventet. Mission er først og fremmest Guds projekt. Men det skal vel ikke være dét, som er motivationen for at trække sig tilbage?"

B bliver de kristne i Syd Omo glemt?

De lokale evangelister i området får størstedelen af deres økonomiske støtte fra LM og fra Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM). Støtten kanaliseres via Mekane Yesus Kirken. Kirken regnes for at være den største lutherske kirke i verden. I 2014 var der 6,5 millioner medlemmer fordelt på 22 synoder. Hvert år kommer der 300.000 nye medlemmer til.

Men selvom det strømmer til med mange medlemmer,

har Mekane Yesus Kirken fortsat problemer, fortæller Elisa:

"Når vi ser på antallet, burde kirken måske kunne klare sig selv, men mange steder har de store udfordringer og så åbne døre for evangeliet i deres eget område, at de ikke har overskud til at prioritere arbejdet i Syd Omo. Sydvestsynoden har fokus på at styrke kæden af folk, der giver tiende, men flere steder kæmper de med mangel på økonomisk ledelse. Det fører til, at mange græsrodsmenigheder ikke har tillid til og ikke ønsker at give penge til personer, der sidder længere oppe i systemet."

Sviger vi de unåde etiopiere?

Tilbagevækningen fra Etiopien sker som et led i en strategi, hvor LM vil satse på de mindst nåede folkegrupper. Elisa Riis er glad for dette fokus, men også bekymret:

"Der har igennem de seneste år i internationalt missionsarbejde og i LM og NLM været sat stor fokus på at nå de mindst nåede. Man har sat lighedstegn mellem de mindst nåede og muslim-arbejde. Der er

ingen tvivl om, at der her er et stort behov, og at det skal prioriteres. Men når det bliver på bekostning af et allerede eksisterende arbejde i områder af verden, hvor vi fortsat oplever at stå i et arbejde, hvor langt størstedelen af befolkningen lever i hedenskabets mørke, da kommer spørgsmålet til en, om vi svigter."

Svært og frustrerende at skulle lukke

På det personlige plan kan det også være vanskeligt at skulle stoppe arbejdet. Det skaber indimellem frustration i missionærflokken, at LM's strategi om at nå de mindst nåede betyder en udfasning i Etiopien. Men der er samtidig også forståelse for, at man er nødt til at prioritere ressourcerne.

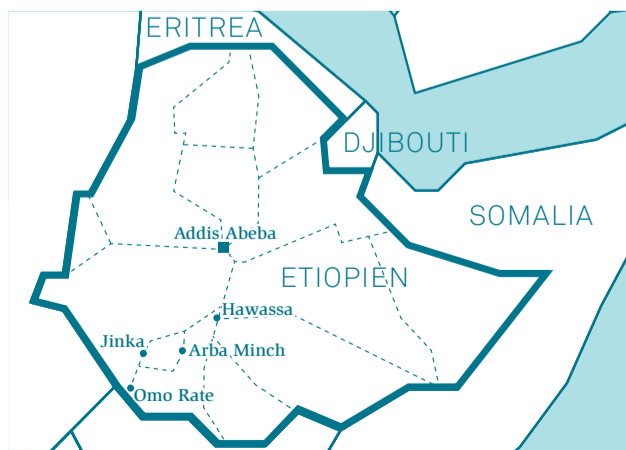
Det glæder også Elisa Riis, at LM har været lydhør over for de signaler, som er kommet fra missionærflokken i Etiopien. Oprindeligt skulle arbejdet nemlig have været lukket i 2016, men nu er udfasningen udsat til 2020.

Det arbejde, som Elisa Riis er involveret i, skal nok leve videre, tror hun. Der er sket meget positivt på sundhedsområdet, og selvom kvaliteten kunne være bedre, mener hun, at man før eller siden må sige stop og overlade ansvaret til myndighederne.

Men udfasningen i Etiopien får hende til at overveje både sin egen situation og situationen i LM:

"Når det vajer frem og tilbage, kan det jo ikke andet end få en til at tænke på, hvad dette reflekterer i en missionsorganisation som LM – forholdet mellem ledelse og græsrodder."

"Personligt har jeg valgt ikke at gøre mig afhængig af LM. Jeg har været glad for ansættelsen i de år, jeg har været i Etiopien, men LM er ikke den eneste missionsorganisation. Gud bruger, og Gud være lovet for det. Gud er den, som kender dagen i morgen, og jeg tror også, at han fortsat har en plan med mig, om det så er i Etiopien, i Danmark eller et helt tredje sted i verden den dag, LM ikke længere har missionærer i Etiopien."

TEMA

Carsten Skovgaard-Holm; Dybest set bliver vi aldrig færdige et sted. Der vil altid være grupper eller områder i et land, som ikke er nået med det kristne budskab

Uden strategi kommer vi ikke videre

Gud kalder LM til plan for at bringe evangeliet til dem, der ikke allerede har hørt det

AF KAJA LAUTERBACH

Det er hverken nyt eller ubi-
belsk at have en strategi for
missionsarbejdet. Det er
Jens Ole Christensen og Car-
sten Skovgaard-Holm, der er
henholdsvis generalsekre-
tær og vicegeneralsekre-
tær for LM, enige om. De henviser
til Paulus og de øvrige apost-
le, der ofte lagde planer for,
hvor de skulle hen.

"Vi er sat til at have orden i
tingene og til at administ-
rere resurserne på den bedst
mulige måde," siger Carsten
Skovgaard-Holm og minder
om, at uplanlagte ting ikke
er mere fromme end plan-
lagte.

"Der vil altid være en stra-
tégi. Spørgsmålet er, om den
er formuleret og tydelig eller
ej. At lave en strategi er også
at udfordre os selv til at
tænke arbejdet igennem."

"Bare det at lægge et bud-
get er en strategi – og et
budget bliver vi nødt til at
have."

Løse teltpæle

Jens Ole Christensen anfø-
rer, at Paulus' hovedstrategi
var "at forkynde evangeliet
dér, hvor Kristi navn ikke tid-
ligere har lydt" (Rom 15,20).

"Det gav en rastløshed
over hans arbejde, men hvis
han ikke havde haft den
strategi, var han let kom-
met til at blive, hvor han var:
i Antiokia," siger han og slår
fast, at LM på samme måde
fra første dag et nyt sted
skal tænke, at: her skal vi
ikke være altid.

"Det skal præge alt, hvad
vi gør, at vi er gæster. Kirker
slår rødder og får lokalkolo-
rit – missionselskaber skal
videre," siger han.

De mindst nåede bor der,
hvor der er flest, der ikke er
kristne, definerer Carsten
Skovgaard-Holm.

Men hvor det mere nøj-
agtigt er, kan ses både ud
fra et nationalt og et globalt
perspektiv, er han enig med
Jens Ole Christensen i.

I alle lande kan der være
unåede stammer, folkegrup-
per eller sociale lag. Det
gælder også i Danmark, hvor
mange ikke har et personligt
forhold til Gud.

Set i et globalt perspektiv
bor de fleste unåede menn-
sker i 10/40-vinduet. Altså

*"Der vill altid være en strategi
for det internationale mis-
sionsarbejde. Spørgsmå-
let er, om den er formuleret
og tydelig eller ej. At lave en
strategi er også at udfordre
os selv til at tænke arbej-
det igennem," siger Carsten
Skovgaard-Holm.*

området mellem 10. og 40.
breddegrad fra Nordafrika
og hen over Asien, hvor der
er mange muslimske lande,
der er lukkede for traditio-
nel mission.

Ledelsen i LM bruger ofte
udtrykket at man vil have
løse teltpæle i missionslan-
dene. Det forklarer Jens Ole
Christensen som, at man
ikke skal skabe tunge enhe-
der som bygninger og insti-
tutioner, der kan være svære
at overdrage.

Det betyder også, at man
skal inddrage lokale i leder-
skabet og siden selv være
villige til at underlægge sig
lokalt lederskab. Og at man
skal lade de lokale lave de-
res egne fejl.

Gøre sig selv overflødig

De to LM-ledere er enige
om, at det er vigtigt ikke at
gøre sig selv overflødig og på
at overgive arbejdet mere og
mere til lokale. Hvis vi gror
fast og ikke kommer videre,
kan vi komme til at svigte
kaldet til at gå til nye områ-
der og nye folkegrupper med
evangeliet."

"Hvis vi gror fast et sted,
bliver de lokale kristne me-
get let afhængige af os frem
for af Jesus. Vi må hele tiden
arbejde på, at den lokale
kirke ikke står og falder med
økonomisk støtte udefra,"
siger de.

Carsten Skovgaard-Holm
tilføjer:

"Man skal hele tiden ar-
bejde på at gøre sig selv
overflødig og på at overgive
arbejdet mere og mere til
lokale. Hvis vi gror fast og
ikke kommer videre, kan vi
komme til at svigte kaldet til
at gå til nye områder og nye
folkegrupper med evange-
liet."

Han peger på, hvordan
LM's ryk til Cambodja for 12
år siden efter hans overbe-
visning har været til velsig-

FOTO: KAJA LAUTERBACH

nelse for LM, og – som det
vigtigste – har medført at
flere khmerer er kommet
til tro på Jesus som deres
frelser og er blevet oplært i
troen.

LM's generalsekretær un-
derstreger, at han fuldt ud
respekterer, at andre missi-
onsselskaber har den stra-
tégi, at de vil blive et sted.

"Men hvis alle gør sådan,
bliver missionsopgaven med
at nå ud til alle folkeslag al-
drig fuldført," siger han.

Jens Ole Christensen vil
meget gerne, at LM bliver en
irritationsfaktor blandt dan-
ske missionselskaber, der
minder om, at missionsel-
skaberne har en forpligtelse
over for de unåede.

Som børneopdragelse

Samtidig med at man som
missionselskab skal holde
teltpælene løse i jorden,
skal man også blive et sted
så længe, at der er tid til
oplæring af de nye kristne
og kirker. Både åndeligt og
organisatorisk, slår Carsten
Skovgaard-Holm fast.

"Det er en balance. Vi svig-
ter både, hvis vi bliver for
længe og for kort," siger han.

"Vi må hverken blive så
længe, at de nye kristne ikke
lærer at stå på egne ben, el-
ler fare videre så hurtigt, at
de unge kirker kollapse."

Jens Ole Christensen sam-

menligner spørgsmålet om,
hvornår man er færdig med
missionsarbejde et sted,
med børneopdragelse i
teenagealderen. Der er rigtig
mange meninger om begge
ting, og man skal give hinan-
den lov til at være forskellige.

"Nogle gange skal man
give dem et kærligt skub
mod selvstændighed, an-
dre gange holde fast i, at de
stadig er børn, og det er ikke
objektivt, hvornår man skal
gøre hvad," siger generalse-
kretæren.

"Ligesom voksne børn
stadig er ens børn, skal der
altid være et forhold mellem
missionselskab og mis-
sionsområder, man forlader.
Der skal være et jævnyrdigt
forhold, hvor også LM kan få
inspiration. Jeg er overbevist
om, at LM kan lære langt
mere af samarbejdskirker,
end vi traditionelt har været
opmærksomme på."

Jens Ole Christensen an-
fører, at afgørelsen af, om
man skal forlade et områ-
det, skal tages ud fra en vur-
dering af den lokale kirkes
situation.

"Men hvis vi skal vente, til
den sidste er blevet frelst,
kommer vi aldrig videre.

Nogle gange kan det også
gavne den lokale kirke at
få den provokation, at mis-
sionærerne er væk. Nogle
gange skal vi måske også

bryde op for senere at vende
tilbage," siger han.

"Dybest set bliver vi aldrig
færdige et sted. Der vil altid
være grupper eller områder
i et land, som ikke er nået
med det kristne budskab,"
tilføjer Carsten Skovgaard-
Holm.

"Men vi kan nå et punkt,
hvor vi må sige, at det må
være en opgave for kirken
i det pågældende land at
nå ud til flere. Sådan at LM
kan rykke et sted hen, hvor
der er endnu flere unåede,
og hvor der er endnu større
brug for vores indsats."

Retning, ikke detaljer

LM's nuværende strate-
giplan for det internationale
missionsarbejde omfatter
ikke arbejde i Grønland. Al-
ligesvel er Solveig og Søren

Eriksen på missionærplaka-
ten for 2015 som associe-
rede missionærer i Grønland.

"En strategi angiver en
retning, men den udpinder
ikke alt i detaljer," siger Jens
Ole Christensen

"Vi skal lægge en strategi,
men også være fleksible og
lade Gud dreje os af ved at
give nogle kald til at rejse et
sted hen, som ikke umiddel-
bart er med i vores planer. Vi
må gøre vores, og så må Gud
gøre det hele."

Carsten Skovgaard-Holm
tilføjer:

"Vi må planlægge i bøn
om, at Gud leder os – og så
tro på, at det gør han. Og
lade ham overraske os, som
han har gjort ved at give
Solveig og Søren Eriksen
et kald til et associeret for-
hold til LM i Grønland."

Strategi for international mission

I det internationale missionsarbejde har LM strategipla-
ner for fem år ad gangen. Den nuværende strategiplan
blev udarbejdet med input fra en lang række grupper i
LM og vedtaget på landsgeneralforsamlingen i oktober
2011.

LM's Landsstyrelse har forsøgt at tydeliggøre de vig-
tigste kriterier bag prioriteringen i, hvordan de økono-
miske og mandskabsmæssige resurser skal bruges i
LM's Internationale arbejde frem til 2016, hedder det i
indledningen af strategiplanen.

Strategiplanen kan læses på LM's hjemmeside under
[www.dlm.dk/om os/download/strategier](http://www.dlm.dk/om-os/download/strategier).

anmeldelser;

Mere nærvær ønskes

CD-ANMELDELSE
AF MORTEN MEINER

Aera:
Aera (Album uden titel)
Aera Salmer 2014

31 minutter – 149,95 kroner

Moderne fortolkning af vores gamle salmeskat er et vanskeligt forehavende. I hvert fald hvis man skal slippe godt fra det. Dels har mange musikere allerede betrådt denne sti. Dels er her tale om melodier, der for de flestes vedkommende blev komponeret, længe før der var noget, der hed rytmisk musik. De skal så at sige konverteres, hvilket kan falde mere eller mindre heldigt ud.

Det danske band Aera har gjort forsøget og for nyligt udgivet deres første cd med nyfortolkninger af otte af *Den Danske Salmebogs* mest kendte salmer.

At her er tale om fire yderst kompetente musikere, høres straks. Ligeledes er bandets sammensætning i sig selv utraditionel, idet såvel bas som trommer er

fraværende. Bare to sangerinder (Sabina Mathew og Rebekka Mathew), en guitarist (Peter Sandegaard) og en på tangenter (Christian Ehlers).

De fleste af arrangementerne er vellykkede, med smukke, meditative instrumentalpassager, hvor samspillet mellem guitar og tangenter er virkelig lækkert. Desværre formår de to sangerinder ikke rigtigt at give salmerne liv.

Tydeligst blev det for mig, da jeg lyttede til Aeras fortolkning af Vilhelm Birkedals *Jeg så ham som barn*, en fantastisk salme, der på én gang rummer så meget smerte og glæde, og som i den grad kan røre mig, at jeg bogstaveligt talt har svært

ved at synge med. I selskab med Aera græd jeg tørre tårer. Det virkede ikke rigtig, som om der var nogen, der ville mig noget.

Og så er der fraseringerne med masser af glissandi, nøjagtigt som man ofte hører det hos diverse lovsangsgrupper, når de forsøger at give de gamle salmer et rytmisk pift. Det bliver ganske enkelt for klichéagtigt. Hvor fik jeg dog lyst til at lytte til Carolas fremragende gamle cd *Blott en dag*, som egentlig har et lignende setup, men med intimitet og følsomt nærvær.

Når alt dette er sagt, håber jeg alligevel, jeg kommer til at høre mere til Aera. Mere nærvær. Mere intimitet. Så er potentialet der!

Bibelmaraaton i sofaen

BOGANMELDELSE
AF MARIA LEGARTH

Emma Scrivener:
Bibelen som tegneserie i ti bind
Scandinavia 2014

64 sider pr. bind – 79,- kroner pr. bind

Tegneserier er ikke dem, jeg læser flest af, men jeg har faktisk nydt at læse tredje bind i Forlaget Scandinavias nye tibindsserie: *Bibelen som tegneserie – fra Jesus fødsel til Johannes Døbers død*.

Nye ting er blevet tydeligere for mig, for eksempel hvilket dilemma Josef stod i, da Maria var blevet gravid.

Det er godt at få sat betretningerne i den del af Ny Testamente, som tegneserien dækker, i én lang tegnet sammenhæng. Farisæernes vedholdende væren-efter Jesus optrappes, og Jesus gør det tydeligere og tydeligere, hvem han er: Guds søn!

Tegneserien er selvfølgelig ikke som at læse i Bibelen. Det er en intro til

Bibelens verden.

Scandinavias tegneserier har væsentlig mere tekst og flere svære ord end Bibelselskabets manga-serie. Tekstmængden betyder, at den kan lægge sig tættere op ad bibeltækskerne, og det giver en større teologisk dybde. Vægten på ordene betyder desværre, at tegneserien taber intensitet, og jeg selv er mere beskuer end deltager.

Fornemmelsen af selv at være til stede mistes, når fortællingerne fortælles mere, end de vises. Min søn

på otte år fik heller ikke fat i alle ordene og kedede sig lidt, da jeg læste højt. Mens min søn på 12 syntes, at tegningerne var kedelige.

Tegningernes kvalitet er nu i top, og ja, stilen er lidt gammeldags. Stilen appellerer nok mest til de voksne, selvom juniorer og teenagere sagtens kan læse med.

Tag en stund i din sofa med tegneserien og nyd en kort bibelmaraaton, hvor især Jesu ord til menneskene omkring ham – altså også mig – står skarpt bag efter.

budskabet;

Hvorfor bliver jeg ikke forfulgt?

Forfølgelse giver et tættere forhold til Jesus

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Er Bibelen utroværdig, eller hvorfor bliver jeg ikke forfulgt for min tro? Så konkret sætter Michael Agerbo Mørch de to alternativer op, når han behandler spørgsmålet om forfølgelse af kristne i dette nummer af *Budskabet*.

For når nu 26 ud af 27 skrifter i det Nye Testamente fortæller, at de kristne skal lide for deres tro, hvorfor oplever vi det så ikke i Danmark?

Forfølgelse er ikke forførelse
Michael Mørch, der til dag-

lig læser teologi, afviser, at forfølgelse skulle være lig med forførelse. Ikke sådan at forstå, at der ikke foregår forførelse i Danmark, men det er bare ikke det, Bibelen fortæller, skriver han:

"Tværtimod skal verden hade os, slæbe os for domstolene, korsfæste os og udspy os. Satan er den, der frister og forfører, men verden vil udslutte de kristne", skriver han.

Forfølgelse er et spark bagi
Michael Mørch forklarer, at Gud bruger forfølgelse af de kristne, for at få dem op af deres hængedynd.

Evangeliet skal ud, og Gud

kan tvinge os af sted med evangeliet ved at sende forfølgelse.

Forfølgelser skaber nemlig udholdenhed, fortæller han og skriver, at målet med forfølgelsen også har en personligt fordel. Fordelen er, at vi bliver knyttet tættere sammen med Jesus.

"Min lidelse viser, at jeg er vokset sammen med Kristus. En rigdom så dyb, at Satan kan sende, hvad han vil; jeg beholder Kristus!" skriver Michael Mørch.

Læs hele temaet om forfølgelse i det seneste nummer af *Budskabet*.

Budskab om nåde i 150 år

LM's blad *Budskabet* kan i 2015 fejre sin 150 års fødselsdag. Bladet er ældre end LM og udkom første gang i januar 1865.

Evangeliet for de ugudelige
Dengang var det den bornholmske smed Christian Møller, der var redaktør for bladet. Mindre et år før den første udgivelse af bladet, havde Møller fået øjnene op for, at mennesket i bund og grund ikke vil Gud, men at Gud rækker evangeliet netop til de ugudelige.

Christian Møller var stærkt inspireret af den svenske vækkelsesprædikant Carl Olof Rosenius, der udgav bladet *Pietisten*. Møllers eget blad kom til at hedde *Budskab fra nådens rige*, men 100 år

senere skiftede bladet officielt navn til *Budskabet*, som det allerede var blevet kaldt uofficielt i flere år.

Har undergået mange forandringer
I begyndelsen var bladet primært fyldt af Christian Møllers egne prædikener. Derudover var der korte, fortællende artikler. Senere kom der også artikler fra

en bredere flok af skribenter. Der kommer desuden boganmelder og kommentarer til aktuelle emner.

Bladet har i det hele taget undergået mange forvandlinger i dets 150-årige levetid. De første 69 år var bladet skrevet med gotiske bogstaver og udkom hver måned. I dag har bladet et andet format og udkommer seks gange årligt. nlm

Manuel Vigilius; Jeg har ikke mødt ét eneste menneske, der ikke blev oprevet, når det, hun eller han holdt helligt, blev hånet

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

» Læg ikke øre til falske forkyndere

AF POUL MARKUS BOLDT
DIANALUND

Det ord der lød, gavnede dem ikke! – Hebr 4,2.

Mange af de hellige, missionsfolkene, lever i dag som "de kulturkristne": Man tilpasser sig tidsånden og udformer en tro, en lære, som "passer netop til mig!"

At de er kommet så langt fra Vejen skyldes, at de i

årevis har lagt øre til falske forkyndere, vantro præster, som aldrig har mødt Jesus. De mærker slet ikke, at de er kommet bort fra Vejen.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at mange af disse vildledte mennesker i ungdommens dage med begejstring modtog Jesus som deres personlige frelser og levede med ham i ånd og sandhed. Og deres begejstring og glæde, da

de som elever på LMH blev oplært i den sande bibelske lære, og hvor de dagligt granskede Skrifterne, "for at se, om det forholdt sig sådan" (ApG 17,11).

Gid, at det aldrig må kunne siges om os: "De havde ikke gavn af at høre ordet!" (Hebr 4,2). Det gavnede dem ikke, fordi de ikke holdt fast i Ordet!

Johannes siger i 2 Joh 8-9: "Tag jer i agt, at I ikke

skal miste det, I har nået" og "Enhver, som går ud over Kristi lære og ikke bliver i den, har ikke Gud!"

Derfor kan det ikke siges stærkt nok: Hold jer langt fra de falske hyrder! (1 Joh 4,1-3)

Gid, at vi med David altid må bede: "For du er min klippe og min borg, led mig og før mig for dit navns skyld" (Sl 31,4).

Guds fred til alle!

(forkortet af red.)

» Klip; Jeg forstår godt, at spot gør muslimer kede af det

AF MANUEL VIGILIUS
PÅ FACEBOOK

Jeg er ikke Charlie – og jeg har ikke tænkt mig at identificere mig med et magasin, som udbredte platte, forhånende tegninger til en menighed af læsere, der kunne få sig endnu et højlydt grin – ikke af sig selv, hvad der ville have været virkelig intelligent – men af de andre, de dumme, selvhøjtidelige muslimer, kristne, konservervative ...

Et sådant blad bliver ikke pr. definition godt alene af den grund, at det bliver ramt af en forfærdelig tragedie.

Og jeg forstår godt, at der

er muslimer, som bliver kede af det og vrede, fordi noget, de holder helligt bliver forhånet, spottet og nedgjort. Det er menneskeligt, og hvis ikke man kan leve sig ind i det, kender man ikke sig selv godt nok.

Jeg har ikke mødt ét eneste menneske, der ikke blev oprevet og rasende, når det, hun eller han holdt helligt – sit barn, sine forældre, sit dog, sin ytringsfrihed – blev hånet, udstillet, spottet.

Til alle, som bekender sig som kristne og gerne vil fremhæve den kristne kultur på islams bekostning i dette tilfælde: Lad være med at være naive. Meget af forargelsen i den vesteuropæiske offentlighed kommer ikke af

neutral og nøgtern tilslutning til ytringsfrihed, men til en grundlæggende modvilje mod, at noget som helst skal være eller behandles som helligt – andet end mennesket og dets frihed. Og at mennesket er det eneste hellige, er ikke en kristen idé – overhovedet.

Husk nu, at kristen tro faktisk bekender én hellig Gud. Hellig betyder, at han ikke skal hånes og spottes.

Gud befaler ikke, at nogen af os skal gå ud og føre hellig krig med vold og undertrykkelse, men med kærlighed, mildhed og klar tale – og det er virkelig vigtigt! Han er nådig og tålmodig. Han giver spottere et helt livs chancer til at besinde

sig, omvende sig og holde op med at spotte det, som er helligt – men han gør det samtidig tindrende klart, at det hellige ikke må spottes. Det er dybt forkert. Det er ødelæggende for mennesker og for samfund. Og i sidste ende vil bespottelse ikke gå ustraffet hen. Det vil han selv sørge for.

Det er ikke den del af kristendommen, jeg er mest stolt af. Ikke fordi jeg er god, men fordi jeg er stærkt påvirket af min tid og min kultur. Men det står faktisk i Bibelen. Det er Gud selv, der siger det, og han er svær at komme uden om, hvis man vil bekende sig til den kristne tro og ikke bare til sin egen private religion.

» Klip; Protestmarch i Paris var for blasfemi – ikke for ytringsfriheden

AF IBEN TRANHOLM
I UDFORDRINGEN

Der tegner sig to fronter i debatten om ytringsfriheden. På den ene side står dem, der mener, at ytringsfriheden er absolut, og på den anden side dem, der mener, at ytringsfriheden skal forsvares, men at der også må tages hensyn til menneskers religiøse følelser og traditioner.

Blandt dem hører Politikens tidligere chefredaktør Herbert Pundik, der i et interview i Kristeligt Dagblad mener, at terroristerne ikke gik efter specifikt at angribe

ytringsfriheden, men egentligt blot forsvarede deres tro, og at Vesten har en ego-centrisk holdning til sin omverden. Og hvor har Pundik dog ret i, at det kunne gavne, at Vesten tog et kritisk blik på sig selv og ikke kun på islam.

Vestens syn på ytringsfriheden har nu – og særligt efter angrebet på Charlie Hebdo – udviklet sig til en insisteren på retten til at forhåne islam.

Har man et mere moderat standpunkt, der gerne vil tage hensyn til andre mennesker, får man at vide, at man ligger under for terror og islam.

Men der er jo mange andre emner i samfundsdebatten, hvor vi godt kender grænsen og ikke har problemer med at overholde den, som for eksempel at man ikke må tale om abort, fordi det støder de kvinder, der har fået foretaget en abort.

Hvornår har vi hørt, at ytringsfriheden er truet på grund af disse kvinder?

Det er kun, når det gælder religion, at ytringsfriheden er uindskrænket, og blasfemi er således blevet til kerneværdien i vestlig kultur.

Da den russiske punkgruppe Pussy Riots for et par år siden trængte ind i Frelseren Kristus-Kate-

dralen i Moskva og sang en punksang foran ikonostasen og efterfølgende blev idømt fængselsstraf for hooliganisme motivet af religiøst had, rettede Vesten også et glødende raseri og had mod de russiske myndigheder.

I Vesten er demokrati nu lig med oprør imod alt helligt og ethvert moralsk imperativ. Konsekvensen er, at vestlig kultur nu nedsynker i kaos.

De, som gik i protestmarch i Paris, marcherede for at beskytte blasfemi, sjofelhed og for at nedbryde det civiliserede samfund – og ikke for ytringsfriheden.

leder;

Ham alle, alle skal se

I LM STÅR vi i et dobbelt arbejde. I Danmark bygger vi menigheder, der skal oplære og opbygge folk i troen og livet som kristne. Vi rækker ud til hinanden, til vores kolleger, naboer, studiekammerater og alle, vi kommer i kontakt med. Vi er her for at blive, indtil Jesus kalder os alle sammen hjem.

I udlandet hjælper vi andre til at bygge menigheder. Vi støtter arbejdet med at nå dem, som ingen andre når, og vi styrker de få kristne, som lever i et hav af uomvendte. Vi er der midlertidigt, indtil den lokale kirke selv kan overtage arbejdet og fortsætte uden vores støtte.

FORSKELLEN MELLEM VORES rolle i Danmark og vores rolle i udlandet er netop forskellen på at være kirke og være missionsorganisation.

LM er en missionsorganisation. Det ligger i hele selvforståelsen, at LM ønsker, at flere skal møde Jesus. Det er en god selvforståelse, for vi har igen og igen brug for at få vendt øjnene væk fra os selv – måske mere i disse år end nogensinde før. Vi skal ikke tænke mindre om os selv, men vi skal tænke mindre på os selv og mere på de tusinder af fortabte omkring os, der har brug for at møde Jesus.

Nogle af os trænger til at få dette kald til hele kristenheden gjort til vores personlige kald igen. Måske er vi blevet for forsigtige og ønsker ikke at pådutte andre vores tro, selvom det ligger i hele grundforståelsen af vores tro, at den er sandheden?

I EN AF de sange, der har levet med i store dele af LM's historie, synger vi:

Alle, alle skal se
Alle, alle skal se
Den herlige frelser jeg ejer,
Ham alle, alle skal se.

Det ønske er en naturlig del af det at være kristen. Ønsket kan være svagt i visse perioder, men hvis vi hver især virkelig får øjnene op for, hvad Jesus har gjort for mig, og samtidig ser, at dette gælder for alle, så føder det kaldet til mission i vores hjerter.

Det ønske lå i Carrie E. Breck, som er forfatter til sangen. Hun var ikke nogen stærk kvinde, og det fortælles, at hun ofte måtte sætte sig for at hvile sig under sine hjemlige pligter.

KALDET TIL MISSION kræver ikke en stor styrke af os. Det er Gud, der kalder, og det er ham, der udruster. Det er ham, der skal være stærk, og ikke os. Ofte ser vi først frugterne af vores arbejde mange år senere, sådan som Claus Kristensen skriver, men uanset om der er frugter eller ej, så er vi kaldet til at gå. For alle skal se den herlige frelser, vi ejer – både indvandrerer nede om hjørnet, etiopierer og de unåde i Fangeskoven. Alle, alle skal se.

Nicklas Laurtrup-Meiner
ansv. redaktør

tro &
mission

inspiration | nærvær | holdning

Organist med flair for rytmisk musik søges til Buddinge kirke Gladsaxe kommune

Læs om stillingen på www.buddingekirke.dk

KRISTELIGT LANDMANDSSTÆVNE

NB. Også ikke-landmænd er velkomne!

Weekend 20.-22. februar 2015

"En spændende weekend med 6 fantastiske foredrag"

Pris pr. person kr. 1.765,- Deltagelse kun lørdag kr. 654,-

Læs mere på www.nyborgstrand.dk - hvor du også kan tilmelde dig.

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

Hele Danmarks mødested
Østerøvej 2 5800 Nyborg
Telefon 65 31 31 31 www.nyborgstrand.dk

IPSICC

International Psychotherapeutic School in Christian Culture

- fokus på seksuelle, emotionelle, fysiske og åndelige overgrebsproblematikker

IPSICC - den certificerede psykoteraeutiske uddannelse baseret på et kristent menneskesyn starter nyt hold i Kolding den 1.-8. august 2015. Uddannelsen foregår på engelsk, den tages over 4 år og er opdelt i 11 moduler. Den er tilrettelagt, så man samtidig kan passe et fuldtidsarbejde.

Se nærmere på www.ipsicc.org for yderligere information og tilmelding. Eventuelle spørgsmål til:

International leder for IPSICC: Vibeke Møller, læge og psykoteraeut MPF: vibeke@ipsicc.org

Telefon: +45 29 89 14 31

Psykoteraeutisk Behandling / Rådgivning

Mobil: Connie 31794518

Mail: connienoer@familieterapeuter.dk

Mobil: Mads 40311648

Mail: noer@familieterapeuter.dk

Kig ind på: www.familieterapeuter.dk

Samtaler individuel - par - familier

Coaching og supervision personligt - grupper

Egne lokaler: Kolding og Løgumkloster

Mere end 20 års erfaring på området

Alme Skole – en kristen friskole søger viceskoleleder pr. 1. august 2015

Se stillingsopslag på www.almeskole.dk

Ansættelse efter gældende overenskomst mellem FM og LC.
Ansøgningsfrist 5/2. Alme Skole, Almevej 51, 3230 Græsted.
Tlf. 48318596 • mail: peter.skov.thomsen1@almeskole.dk

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26, 3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00

apoteker Troels Ingemann

www.frederiksborg-apotek.dk

Apoteket har døgnvagt

DANMARKS BEDSTE GYMNASIUM

INFOAFTEN
30/1 KL. 19:30

WWW.KRISTNE-GYM.DK

KG Det Kristne Gymnasium

Israel - påskerejse

Oplev påsken på en helt speciel og intens måde

Dato: 29. marts-6. april

Tilmelding senest d. 20/2 – herefter på forespørgsel

Holland - med nye øjne

Blomster, ostemarked, sejltur i Amsterdam, Noas ark i fuld skala og meget mere

Dato: 20.-26. april

Tilmelding senest d. 17/2 – herefter på forespørgsel

Kontakt:

7592 2022 / fxr@felixrejser.dk

Eller læs mere om rejserne på:

KFS søger kontorelev

Har du lyst til at være den første kontorelev i Kristeligt Forbund for Studerende?

Vi tilbyder nu en kontorelevplads med speciale i administration på sekretariatet i Ødsted.

Ansøgningsfrist er 1. marts 2015.

Læs mere på www.kfs.dk

Heragården - et § 107 botilbud

- for unge med særlige behov.
- personlig udvikling og botræning
- 13 beboere mellem 18 og 35 år
- kom og bliv klar til at bo selv
- støtte til uddannelse / job på særlige vilkår
- socialt fællesskab

Tlf.: 96 27 31 00

Find os på www.heragaarden.dk

Vi arbejder ud fra de kristne livsværdier med ligeværdighed og næstekærlighed

TEAMLEDER TIL CAMBODJA

LM søger en teamleder med personaleansvar for missionærer og volontører i Cambodja.

Få mere at vide

Læs mere på dlm.dk/stilling-som-missionaer eller henvend dig til vicegeneralsekretær Carsten Skovgaard-Holm, csh@dlm.dk eller missionskonsulent Bent Olsen, bo@dlm.dk.

Sjaelesorg & vejledning:

Et-døgnsoophold

Sankt Birgitta Kloster, Maribo

- tilbud om tre samtaler
- rekreative omgivelser
- værelse og fuld forplejning

sjaelesorg.dk
Dan K. Månsson
Tlf. 29 26 44 34

penta byg als

HOVED- OG
TOTALENTREPRISER
PENTABYG.DK

Sømandsmissionen søger

LEDERPAR/LEDER

til Sømandshjemmet i Sisimiut – på polarcirklen

Sømandsmissionen

Visioner

Sømandshjemmet i Sisimiut er en betydningsfuld platform for Sømandsmissionens arbejde i Grønland. Vi ønsker med forretningsdriften, og gennem tydelig social ansvarlighed med aktiviteter indenfor diakoni og mission, at være en aktiv medspiller i lokalområdets udvikling.

Som lederpar bliver I nøglepersoner i Sømandshjemmets drift og udvikling, som I sætter Jeres personlige præg på. Som lederpar er I tydelige kristne, med et stort ønske om at dele evangeliet med andre mennesker.

Se uddybende stillingsbeskrivelse på vores hjemmeside: www.somandsmissionen.dk

Yderligere information fås ved henvendelse til administrationschef Jens Vindum, tlf. 33932543/61338392

Om ansættelsen

Ansættelse fra medio maj 2015 eller efter aftale. Introduktionsforløb, udrejse og løn efter aftale. Ansøgning sendes på mail til jv@somandsmissionen.dk senest den 25. februar.

Gilmar Nuñez; Der var færre medlemmer og resurser i menigheden i Peru sammenlignet med i Danmark – til gengæld var der stor omsorg for hinanden

Velstand udfordrer afhængighed af Gud

Gilmar Nuñez prøver at fokusere på Jesus og sine medmennesker

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

"Det er, som når man selv vil gå uden at holde fars hånd, men så snart der sker noget, så kommer man løbende tilbage til sin far."

Sådan beskriver Gilmar Nuñez sit forhold til Gud i Danmark. Han fortæller, at det er en bivirkning af at bo i et land, hvor man sjældent oplever, at man virkelig mangler noget, der er grundlæggende for, at man kan leve.

Store mangler gav stor omsorg

35-årige Gilmar er født og opvokset i Peru som søn af en præst i den lutherske kirke. I dag bor Gilmar i Danmark på ottende år, fordi han er gift med danske Karna. Sammen med deres børn Lucia og Alex kommer de i LM's menighed Nordvestkirken i København.

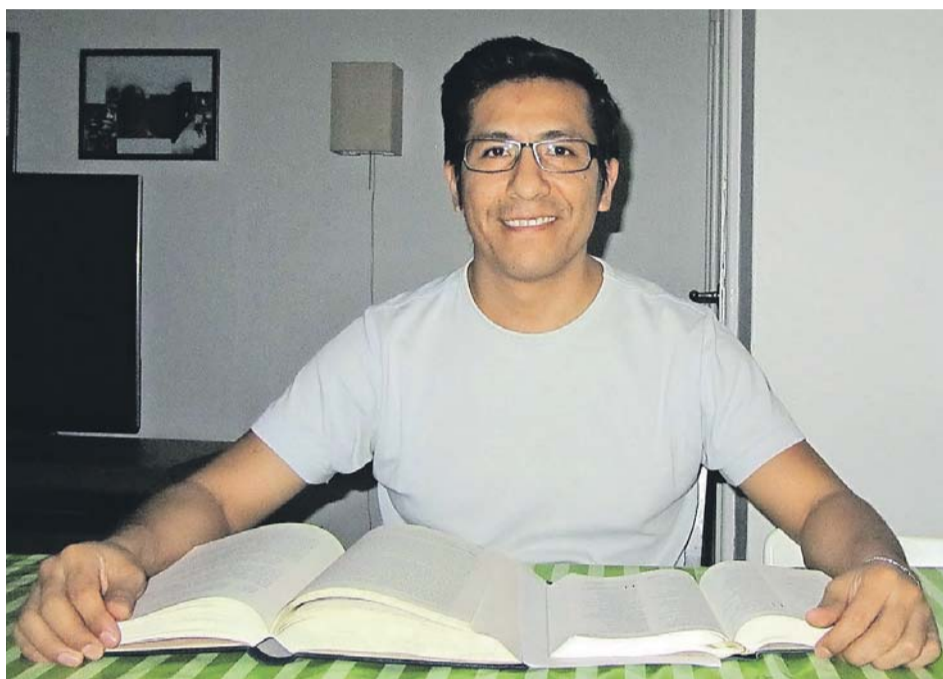
Den største forskel mellem menigheden i Arequipa og hans nye menighed i

Gilmar Nuñez læser teologi i Danmark, samtidig med at han arbejder på at blive bedre til dansk.

Danmark er, at medlemmerne har flere resurser. I Peru var der få medlemmer, og derfor lå de fleste opgaver hos præsten og præstens familie. Fordi der var få medlemmer, var der også få indtægter.

Til gengæld var der en stor omsorg for hinanden, fortæller Gilmar:

"Folk spurgte tit, hvordan det gik med en. Hvis der var nogle mangler eller problemer i livet, så forsøgte de at hjælpe og at sætte sig selv i personens sted. Det må i høj grad skyldes, at Peru ikke er en velfærdsstat, derfor er der brug for, at folk er lidt tættere på hinanden, og det

PRIVATFOTO

kan også ses i menigheden."

Et distanceret forhold til Gud

I Danmark oplever Gilmar ikke den dybe afhængighed af Gud, fordi han ikke har de samme mangler, som han havde i Peru.

"Selvfølgelig er der nogle situationer, som eksempelvis når man er syg, eller når man skal have fornyet sin opholdstilladelse, eller når man skal op til en svær eksamen. Så beder man til Gud med hele hjertet, netop fordi man virkelig har brug

for de her ting. Men når der ikke er problemer, så er man efter min erfaring i et lidt distanceret forhold til Gud. Det betyder ikke, at man har mistet troen. Det er bare et anderledes forhold."

Derfor prøver Gilmar at fokusere så lidt som muligt på

de materielle ting og i stedet fokusere på Jesus og på, hvordan han kan vise Guds kærlighed til sine medmennesker.

Vil gerne bruges af Gud, hvor han synes

Gilmar er uddannet i journalistik og PR fra Peru, men på grund af det nye sprog, har han ikke kunnet bruge sin uddannelse i Danmark. Derfor har han taget en ny studentereksamen i Danmark og er nu gået i gang med at læse teologi.

"Imens jeg prøver på at blive bedre til dansk, læser jeg noget, jeg også er meget interesseret i."

Fra Peru var han vant til at være meget involveret i kirkens arbejde, men i Danmark har han følt sig udfordret og begrænset på mange måder:

"Mit håb er, at Gud vil bruge mig på det sted, han synes, er bedst for mig. I mellemtiden vil jeg forberede mig, så jeg er klar, når han engang kalder mig."

Mennesker skal tilbage til Jesus

Tidligere LM-formand er engageret for seniorkreds-arbejde

AF KAJA LAUTERBACH

I 2005 blev LM-kredsen i Esrum nedlagt. Erna og Kurt Jensen, der havde været formandspar for kredsen i 40 år, begyndte at komme i nabokredsen i Helsingør.

Ud over formandsopgaverne havde Kurt Jensen også været engageret i afdelingsstyrelsen og og nu orkede han egentlig ikke mere bestyrelses- og udvalgsarbejde. Derfor regnede han med bare at skulle sætte sig på den bagerste bænk.

"Jeg havde gjort så meget, andre måtte nu tage sig af tingene," siger han.

Men efter et stykke tid begyndte han alligevel at tænke på, at han måske kunne bruges til et eller andet.

"Jeg ville gerne gøre noget uden at være bundet for meget op, så det bad jeg Gud

Kurt Jensen bad Gud lede ham i at finde en opgave uden en masse administrativt arbejde.

lede mig i," siger han.

Kort tid efter fik han en henvendelse om at være med til at starte seniorkreds op – og det tog han som bønnesvar.

Det føles naturligt
78-årige Kurt Jensen har et helt særligt sigte med seniorarbejdet.

"Mange ældre er vokset op i kristne hjem og har som unge kommet i missionshuset, men har ikke mere med det at gøre. Dem vil jeg gerne nå," siger han.

PRIVATFOTO

I seniorkredsen i Helsingør har de oplevet, at flere har fundet tilbage til Jesus. Det ser Kurt Jensen som en bekræftelse på seniorkredsens berettigelse.

LM-kredsen i Esrum var ikke ret stor, og der var hele tiden fokus på, hvordan man kunne få nye med. Kurt Jen-

sen har selv spekuleret på, hvorfor han bliver ved.

"Jeg kan ikke forklare, hvor jeg får kræfterne fra, men det er ikke nogen anstrengelse for mig. Det er bare naturligt, og jeg føler, at jeg skal have fat i dem, udenfor," siger han.

Læs også side 3.

mit bibelvers;

AF LOUISE HØGILD
KØBENHAVN

"Sælges ikke to spurve for en skilling? Og ikke én af dem falder til jorden, uden at jeres fader er med den. Men på jer er selv alle hovedhår talt. Frygt derfor ikke, I er mere værd end mange spurve (Matt. 10, 29-31).

Vinden susede udenfor, og jeg havde endnu ikke fået varmet værelset op. Det var min første aften efter for alvor at være flyttet hjemmefra.

Jeg krøb under dynen for at få varmen. Glæde, mange tanker og bekymringer fyldte mig. Hvordan bliver dette kapitel af mit liv? Hvad venter mig af gode ting, hårde ting? Jeg lagde mig godt til rette, og åbnede min bibel for, inden jeg skulle sove, at læse min aftenandagt.

Jeg håbede sådan, at Gud netop denne aften ville have et særligt ord til mig, og det havde han. "Men på jer er selv alle hovedhår talt ... I er mere værd ..."

Med et huskede jeg på Guds løfter, Guds omsorg, Guds kærlighed. Jeg har en far, som er i kontrol med alt, hvad der måtte møde mig. På den baggrund kunne jeg trygt lægge mig til at sove og med frimodighed møde fremtiden.

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af missionær Anne-Lene Olofson, studerende Emil Solgaard og jurist Susanne Harstad

Nedertysk opmuntring

AF EMIL SOLGAARD
AARHUS

"Hvordan går det så med dit nytårsfortsæt?" En sproglig problem-

stilling hvert år i januar måned. Hedder det -fortsæt eller -forsæt? Selvom de færreste nok vil være tvivl om, hvad der menes med ordet, gemmer der sig alligevel en pudsigt dobbelttydighed. Vil du fortsætte i dine dårlige vaner, eller vil du sætte dig for at ændre dem.

Jeg satte mig engang for at ville løbe to gange om ugen det næste år. Det var et mål, jeg selv måtte anstrenge mig for at nå. Som jeg

husker det, lykkedes det i to eller tre uger. Min viljestyrke og motivation var åbenbart ikke stærk nok til mere.

Paulus skrev engang dette: "Derfor beder vi også altid for jer om, at vor Gud vil gøre jer værdige til hans kaldelse og med kraft fylde jer med alle gode forsætter og alle troens gerninger, for at vor Herre Jesu navn må blive herliggjort i jer, og I i ham, ved vor Guds og Herren

Jesu Kristi nåde" (2 Thess 1, 11-12).

Her møder vi en Gud, som ønsker, at hans navn må blive herliggjort i vores gode forsætter og i troens gerninger. Det kan umiddelbart føles som et ret hårdt pres på én som mig, der fortsætter med at træde ved siden af. Ind i den situation er det fantastisk opmunrende at høre, at det kun kan lade sig gøre, fordi han selv vil fylde mig med kraft til at gøre det. Gud

vil med den samme kraft, som gør døde levende og syge raske, arbejde i dig og mig.

Ordet forsæts oprindelige nedertyske betydning er at sætte foran eller forrest. Lad os da sætte Jesus forrest, foran vores egne anstrengelser, der fortsætter med at mislykkes, og lade hans kraft sætte os i stand til alle gode gerninger og forsætter, så andre også må se hans herlighed.

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

POST
DANMARK
ID-nr. 42591
Maskinel Magasinpost
Udbringes senest
lørdag d. 31. januar 2015

lm LUTHERSK MISSION
tro & mission
inspiration | nærvær | holdning
02 | 30. januar 2015
Årgang 115

I marts holder LM, IM, ELN og ELM en fælles konference om mission i Danmark. Den er relevant for alle, der har lyst til at blive inspireret til mission

..... 4

Præster i Peru: Den lutherske kirke i Peru har valgt at opsigte alle deres præster. Det skyldes et stort underskud i årsregnskabet. Fremover skal de lokale kirker selv aflønne præsterne. Det bekymrer en lokal præst, der ikke mener, at menighederne kan klare det

..... 5

Kurt Jensen er engageret i seniorarbejde. Han vil nå mennesker, der tidligere er kommet i missionshuset

..... 15

I Højsangen i Bibelen er der et uddræget positivt syn på seksualiteten, mener LMH-forstander

..... 6

I Danmark bor 60.000 tyrkere. De er stort set unået med evangeliet, siger evangelist Anker Nielsen

..... 8